

בבית משפט השלום בראשון לציון

ת.פ. 58959-12-18

בפני כב' הנשיאה עינת רון

המאשימה:

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז מרכז (פלילי)

- נ ג ד -

הנאשמים:

1. אפרים בן דני נוח

2. בר בת עופר כץ

באמצעות ב"כ עו"ד בעז בן צור ו/או כרמל בן צור ו/או גיא רוה ו/או

הדר גולדשטיין

בעז בן צור ושות', עורכי דין

סיכומי המאשימה

המאשימה מתכבדת בזאת להגיש סיכומיה בדבר אשמת הנאשמים במיוחס להם בכתב האישום שהוגש נגדם בתיק זה.

לאחר סיום שמיעת הראיות בתיק זה, הוכיחה המאשימה מעבר לכל ספק סביר את אשמת הנאשמים בכתב האישום. בכלל זאת, את כל עובדות כתב האישום, ואת התקיימות כל העבירות המיוחסות לנאשמים על בסיסן.

בנוסף, לאחר סיום שמיעת הראיות בתיק זה, לא עלה בידי ההגנה לבסס ולהקים אף אחת מהטענות המקדמיות אותן העלתה, אלא עלה שיש לדחותן כולן.

על כן, יש להרשיע את הנאשמים בכל המיוחס להם בכתב האישום.

המאשימה מתנצלת בפני בית המשפט הנכבד על אורכו של מסמך סיכומים זה, שנובע בלית ברירה מהצורך של המאשימה להתייחס למצבור טענות עובדתיות, משפטיות, מקדמיות ואחרות רבות מאוד שהחליטה להגנה להעלות, מן הגורן ומן היקב, נגד כתב אישום פשוט למדי זה.

בכלל זאת, כאלה שכבר נדונו ונדחו בהליכים מקדמיים חוזרים לאחר שהושקע בבירורן זמן שיפוטי יקר רב, ואף על פי כן החליטה ההגנה לדבוק בהן ולשוב ולהעלותן, גם בשלב זה.

במהלך מסמך זה יובאו ציטוטים מתוך עדויות שנמסרו במהלך שמיעת הראיות (על בסיס הפרוטוקולים המוקלדים המתוקנים המוסכמים של כל דיון), ראיות שונות שהוגשו במהלכו, והחלטות שיפוטיות שונות. ככלל ההדגשות שתהיינה באלה הוספו על ידי המאשימה ואינן במקור.

1. כתב האישום

1. בכתב האישום בתיק זה, מואשמים הנאשמים, בביצוע עבירת **יציאה מישראל שלא כחוק** לפי סעיפים 7 יחד עם 12(4) לחוק הכניסה לישראל, עבירת **כניסה לישראל שלא כחוק** לפי סעיפים 7 יחד עם 12(4) לחוק הכניסה לישראל, ושתי עבירות **קבלת דבר במרמה** לפי סעיף 415 (רישא) לחוק העונשין, כל זאת **בצוותא** לפי סעיף 29(ב) לחוק העונשין.

2. לפי כתב האישום, נכון לתקופת ומועד כתב האישום, היה "סכסוך גירושים" בין הנאשמים לבין גב' חני נוח (להלן: "חני נוח").

"סכסוך גירושים" זה הוגדר בכתב האישום באופן **רחב** הכולל את שילוב האלמנטים הבאים:

זוגיות הנאשם והנאשמת; פרידת הנאשם מאשתו דאז חני נוח; הליך הגירושים בין הנאשם וחני נוח; והליך אזרחי בו פתחה חני נוח נגד הנאשמת.

"סכסוך הגירושים" האמור כהגדרתו הרחבה, עמד ברקע, וכמניע, למעשי ועבירות הנאשמים.

3. באותה תקופה, החליטו הנאשמים לטוס יחד לנופש בתאילנד, ורכשו כרטיסים לטיסה מישראל לתאילנד שיציאתה ביום 20.9.18 בשעות הלילה, ולטיסה מתאילנד לישראל שחזרתה ביום 2.10.18 בשעות הבוקר.

לצד זאת החליטו הנאשמים בהחלטה משותפת, אותה קיבלו מראש, שהסתרת נסיעתם ושהותם המשותפת המתוכננת מחוץ לארץ (על דרך השגת העדר כל תיעוד רשמי לה), תועיל למצבם בקשר ל"סכסוך הגירושים" האמור.

לפיכך החליטו הנאשמים לפעול לשיבוש, מניעת, העלמת והסתרת (להלן **ייקראו מושגים משלימים אלה יחד: "שיבוש"**) תיעוד כאמור לנסיעה משותפת זו.

זאת באמצעות יציאת/כניסת הנאשמת במרמה ושלא כחוק במעברים, ובכך שיבוש רישום יציאתה/כניסתה במעברים, באופן שתשוקף רק שהיית הנאשם, כביכול ללא הנאשמת, מחוץ לארץ.

אם כן, הנאשמים החליטו למעשה לשבש את רישומיה התקינים של המדינה בדבר היוצאים מגבולותיה והנכנסים לגבולותיה, כדי להועיל למצבם בקשר ל"סכסוך הגירושים" האמור.

יודגש: כתב האישום אדיש לשאלה מה טיבה המדויק של התועלת אותה ביקשו להשיג הנאשמים בקשר ל"סכסוך הגירושים" באמצעות השיבוש הפלילי של תיעוד רשמי לנסיעתם המשותפת.

לפי כתב האישום, **עצם שיבוש הרישום, הוא הדבר המועיל שביקשו הנאשמים להשיג לעצמם, ואין בו התייחסות או חשיבות לאופן המדויק בו היה בדבר כדי להועיל למצבם, בשלב הבא.**

המיוחס לנאשמים הוא ששיבוש הרישום הועיל למצבם- בדרך כלשהי- שאין כל צורך לקבועה במדויק.

אכן, ברור מאליו שאם לא היה בעבירות הפליליות שביצעו הנאשמים לצורך שיבוש הרישום, כדי להועיל לנאשמים בדרך כלשהי, אלה לא היו מבוצעות: לא עצם המעברים שלא כחוק, וקל וחומר לא שילוב המרמה המחמירה בהם, לצורך השלמתם.

4. מעבר לצורך ומעבר לגבולות כתב האישום נאמר, שממכלול הראיות שהוצגו בתיק, עולות אפשרויות שונות, באיזה מישור ואופן בדיוק, בשלב הבא, היה בשיבוש הרישום כדי להועיל להם בקשר ל"סכסוך הגירושים" כהגדרתו הרחבה: למצבם האישי, הבין אישי, הנפשי, המשפטי, וכיוצא באלה.

מבין כל אפשרויות אלה, תועלת משפטית, באיזה מההליכים המשפטיים שהיוו חלק מ"סכסוך הגירושים" כהגדרתו הרחבה האמורה, היא האפשרות הסבירה וההגיונית ביותר למעשיהם הפליליים של הנאשמים, בייחוד בתזמון המיוחד בו נעשו (ר' פירוט בהמשך)- נתון המהווה נסיבה מחמירה אפשרית, אם ייקבע על ידי בית המשפט הנכבד.

אך כתב האישום עצמו כאמור מייחס לנאשמים כל תועלת שהיא, מכל סוג שהוא, שביקשו להפיק במעשיהם בקשר ל"סכסוך הגירושים" כהגדרתו הרחבה.

5. מכל מקום, לצורך השגת שיבוש רישומי מעברי הגבול של הנאשמת, הציע הנאשם דרך מעשית, הכוללת מרמה של ביקורת הגבולות, בה אכן בחרו ופעלו הנאשמים בצוותא, כמפורט להלן:

הנאשם, הן ביציאה והן בכניסה, התייצב בפני בקר גבול ממוכן, הציג בפניו דרכון, וקיבל אישור ביקורת גבולות ("גייט פאס") כנדרש.

הנאשמת, הן ביציאה והן בכניסה, אמנם עמדה והשתתה יחד עם הנאשם בסמוך לבקר הממוכן, אך בפועל לא התייצבה בפניו (או בפני בקר גבול אנושי), לא הציגה בפניו דרכון, ולא קיבלה גייט פאס כנדרש.

הנאשם, הן ביציאה והן בכניסה, מסר את הגייט פאס שלו לנאשמת.

השניים, הן ביציאה והן בכניסה, צעדו יחד מאזור הביקורת הממוכן אל שערי המעבר, תוך יצירת מצג כוזב כאילו שניהם התייצבו והזדהו בפני הבקר הממוכן, המכונה הנפיקה עבור שניהם גייט פאס, והגייט פאס בו אוחזת הנאשמת הונפק עבורה.

הנאשמת, הן ביציאה והן בכניסה, עברה בשערי המעבר באמצעות הגייט פאס שהונפק עבור הנאשם, בו החזיקה, תוך יצירת מצג כוזב כאילו מדובר בגייט פאס שהונפק עבורה.

הנאשם מצדו, הן ביציאה והן בכניסה, בהעדר גייט פאס אותו מסר כאמור לנאשמת לשימושה, השתחל בשערי המעבר מאחורי עוברים אחרים. ביציאה- מאחורי אישה אחרת, ללא ידיעתה. בכניסה- מאחורי הנאשמת, בידעתה ובתיאום מראש עמה.

המעבר האסור, ובכרוך לו שיבוש הרישום לו נזקקו הנאשמים לתועלתם, הושלמו בהצלחה עם יציאתם מהארץ, כאשר מספר בקרי גבול שפיקחו על תקינות המעבר בשערי היציאה, לא הבחינו ביציאתם ה"משותפת" של הנאשם והאישה האחרת;

וכמעט והושלמו בהצלחה גם עם חזרתם וכניסתם לארץ, אך בקרית גבול שפיקחה על תקינות המעבר בשערי הכניסה, הבחינה בכניסתם ה"משותפת" של הנאשמים בשערי המעבר.

הבקרית ניגשה אל הנאשמים, תשאלה אותם תשאול ראשוני בנושא, ועל אף שהנאשם היתמם בפניה והציג בפניה מצג כוזב לפיו אינם יודעים במה מדובר, ותחילה לפיו כלל אינו מכיר את הנאשמת, לא הוסר חשדה של הבקרית, והיא עיכבה את הנאשמים לבירור מעמיק יותר, אשר הוביל בסופו של דבר לחשיפת וחקירת המתואר בכתב אישום זה.

בין ביצוע העבירות בכל אחד מכיווני המעבר חלף זמן ניכר של כשבועיים ימים, בו היו יכולים הנאשמים להתעשת, להתחרט ולעדכן בעת חזרתם בנוגע למעבר האסור בו נקטו ביציאתם, אך הם בחרו לדבוק בביצוע העבירות, והשלמת מכלול פועלם הפלילי, גם בכניסה לישראל.

6. בכל זאת, עברו שני הנאשמים בצוותא, עבירת יציאה שלא כחוק, ועבירת כניסה שלא כחוק, לפי סעיפים 7 יחד עם 12(4) לחוק הכניסה לישראל.

בנוסף, עברו הנאשמים בצוותא, ביציאה ובכניסה, שתי עבירות של קבלת דבר במרמה, לפי סעיף 415 רישא לחוק העונשין.

ה"מרמה" בה נקטו היא המצגים הכוזבים השונים שהציגו בפני בקרי הגבול הממוכנים והאנושיים גם יחד, במרכזם זה לפיו הנאשמת עברה במעברים כביכול כדין עם גייט פאס שלה.

ה"דבר" שקיבלו באמצעות מרמה זו, הוא אותו המעבר האסור של הנאשמת ללא התייצבות והזדהות, שמשמעותו ותכליתו בענייננו, שיבוש רישום יציאת וכניסת הנאשמת יחד עם הנאשם מישראל ולישראל.

2. מסמך תשובת הנאשמים לכתב האישום

תשובת הנאשמים באשר לעובדות כתב האישום

7. הנאשמים "מכחישים את כל ההאשמות המיוחסות להם בכתב האישום", "לא עברו עבירה פלילית כלשהי", ובכלל זאת, לא פעלו בכל מרמה, לא הציגו כל מצג כוזב.

הנאשמים הודו במיעוט עובדות כתב האישום, חלקן בחלק הכללי וחלקן בחלק העובדות.

הנאשמים לא אישרו, כפרו, ולפרקים התעלמו לחלוטין, ביחס ליתר (מרבית) עובדות כתב האישום, הן בחלק הכללי והן בעובדות.

אכן, מסמך תשובת הנאשמים לכתב האישום, מתאפיין בעיקרו במלים "הנאשמים כופרים" (ובמקום אחד הנוגע לתיאור מובן מאליו של אופן הכניסה והיציאה המחייבים החוקיים - "אינם מאשרים"), אותן ניתן למצוא במרבית סעיפיו.

8. עם זאת, בהמשך, במהלך הליך שמיעת הראיות, עלה מעדויות הנאשמים, הערות בי"כ הנאשמים, והערות בית המשפט הנכבד, שהלכה למעשה קיימים מצד הנאשמים שלושה מוקדי כפירה ומחלוקת בלבד במישור העובדתי:

9. ראשית, הנאשמים כופרים בכך שמעשיהם לשיבוש הרישום נועדו להועיל להם משפטית דווקא, בנוגע לאיזה מההליכים המשפטיים שהתקיימו באותה עתה בינם לבין חני נוח. לטענת הנאשמים, מעשיהם נועדו להועיל להם אישית, בין אישית, או נפשית בלבד.

אלא שכזכור, כתב האישום מלכתחילה מייחס **שעצם שיבוש רישומי הנסיעה, הוא התועלת אותה ביקשו להשיג הנאשמים בקשר ל"סכסוך הגירושים" כהגדרתו הרחבה**; אינו נדרש כלל לשאלה באיזה מישור או אופן בדיוק היה בדבר להועיל למצבם בשלב הבא; ומכאן שכולל בהחלט גם אפשרות, לכך שהיה בדבר, באותו השלב הבא, להועיל לנאשמים אישית, בין אישית או נפשית (ולא משפטית).

משכך, "כפירה" זו, כלל איננה כפירה בעובדות הרלוונטיות לה, **אלא הודאה בהן.**

מדובר רק בכפירה בנסיבה מחמירה אפשרית, אותה עלול בית המשפט הנכבד לקבוע על בסיס הראיות שהוצגו בפניו במהלך שמיעת הראיות, מעבר לעובדות כתב האישום.

בעניין זה, כאמור, תראה המאשימה בסיכומיה, שאכן קיימות ראיות משמעותיות רבות להוכחת נסיבה מחמירה זו, משמע, לכך שהמישור המדויק בו הייתה אמורה לבוא לידי ביטוי התועלת שבעצם שיבוש הרישום, בשלב הבא, היה אכן המישור המשפטי (ולא רק האישי, הבין אישי או הנפשי).

עוד בעניין זה, תזכיר המאשימה בסיכומיה, שאת טענת ההגנה הנגדית, למצוקה (ומכאן תועלת) במישור האישי, הבין אישי או הנפשי, ביססה ההגנה באופן כמעט בלעדי על טענות שבית המשפט הנכבד קבע לאחרונה במפורש, שכלל אין בכוונתו להידרש להן ולקבוע ממצאים בענייןן:

טענות קשות שונות (עד כדי הכפשות ממש) כנגד ובגנות חני נוח, אישיותה והתנהלותה במסגרת "סכסוך הגירושים".

אך כל זאת הוא כאמור מעבר לנדרש להוכחת עובדות כתב האישום.

10. שנית, הנאשמים כופרים בכך שאת החלטה לצאת את הארץ באופן הפלילי בו יצאו, קיבלו מראש, אלא טוענים להחלטה ספונטנית לחלוטין לעשות כן, שם שם, באולם ביקורת הגבולות, ובשערי המעבר.

בעניין זה, תראה המאשימה בסיכומיה שהוכיחה מעבר לספק סביר שמדובר היה בהחלטה שהתקבלה זמן מה מראש (ולא בספונטניות מוחלטת כטענת הנאשמים);

וממילא יוער, שמדובר בכפירה בעובדה המבטאת נסיבה מחמירה נקודתית המצוינת בעובדות כתב האישום, ולא בעובדת ליבה היכולה להשפיע על עצם האחריות והאשמה ביחס לביצוע העבירות.

11. שלישית, הנאשמים כופרים בכך שעם תפיסתם, הנאשם היתמם בפני בקרית הגבול, הציג בפניה מצב כוזב שהנאשמים לא יודעים על מה מדובר, ותחילה אף שאינו מכיר כלל את הנאשמת.

גם כאן, תראה המאשימה בסיכומיה שהוכיחה מעבר לספק סביר שהנאשם אכן התנהל כאמור;

ושוב תעיר, שמדובר שוב בכפירה בעובדה המבטאת נסיבה מחמירה נקודתית המצוינת בעובדות כתב האישום, ולא בעובדת ליבה היכולה להשפיע על עצם האחריות והאשמה ביחס לביצוע העבירות.

12. נסכם אם כן, שבסופו של דבר, הנאשמים מודים למעשה בכל המכלול העובדתי בו יש להקים את אחריותם ואשמתם לעבירות שיוחסו להם, ורק כופרים בשתי נסיבות מחמירות נקודתיות הכלולות בתוך כתב האישום.

שתי נסיבות שהמאשימה תראה בסיכומיה, שהוכיחה גם אותן, מעבר לכל ספק סביר.

תשובת הנאשמים באשר לעבירות יציאה וכניסה שלא כחוק לפי חוק הכניסה לישראל

13. לטענת הנאשמים, עבירות אלה לא רלוונטיות ולא מתקיימות, שכן חוק הכניסה לישראל מיועד לעסוק רק במהגרים ובאנשים שאינם מורשי כניסה או יציאה, וכלל לא באזרחים/תושבים ישראלים להם מותר לצאת מישראל ולהיכנס אליה.

בעניין זה, תראה המאשימה בסיכומיה שאין כל בסיס לטענה זו, ושחוק הכניסה לישראל, הן בלשונו הפשוטה והן בתכליתו, מיועד גם מיועד, לעסוק גם באזרחים/תושבים להם מותר לצאת ולהיכנס.

תשובת הנאשמים באשר לעבירת קבלת דבר במרמה

14. לטענת הנאשמים, לא ניתן לייחס עבירה זו בנוסף לאיסור הספציפי הקבוע בעבירות הכניסה והיציאה שלא כחוק לפי חוק הכניסה לישראל.

בעניין זה, תראה המאשימה בסיכומיה שניתן גם ניתן לעשות כאמור, ושהדבר אף למעשה כבר נקבע אגב שתי החלטות שיפוטיות יסודיות שנתנו בית המשפט הנכבד עובר לתחילת שמיעת הראיות, וכן במפורש בהחלטה שיפוטית נוספת במסגרת הליך נוסף.

בנוסף, תזכיר המאשימה שהחל משנת 2018 הדבר נעשה דרך קבע בכל כתבי אישום בתחום הפלילי הרלוונטי (להלן **ייקרא לשם הנוחיות כפי שנקרא בהליכים המקדמיים: "עבירות מעבר"**)- מקום בו יש בעובדות המקרה כדי לגבש כל יסודות עבירה נוספת זו.

15. עוד לטענת הנאשמים, יסודות עבירה זו (הצגת מצג כוזב, וקבלת "דבר" מכוח אותה טענה, עם קשר סיבתי בין המצג הכוזב לקבלת ה"דבר"), לא מתקיימים בנסיבות תיק זה. לא הוצג כל מצג כוזב, לא התקבל כל "דבר", לא נפגע "חופש הרצון" של מערך ביקורת הגבולות, לא מתקיים קשר סיבתי בין המצג הכוזב המיוחס לבין ה"דבר" המיוחס.

בעניין זה תראה המאשימה בסיכומיה שיסודות עבירה אלה התקיימו בפשטות ובמובהק- הוצגו מצגים כוזבים מובהקים, התקבל באמצעותם (קשר סיבתי) "דבר" מובהק אותו רצו הנאשמים לקבל, נפגע במובהק חופש הרצון של מערך ביקורת הגבולות.

16. עוד לטענת הנאשמים, משנתפסו ועוכבו הנאשמים בכניסה לישראל, ולא הצליחו בסופו של דבר לקבל את ה"דבר" אותו ביקשו לקבל, הרי שבמבחן התוצאה לא קיבלו "דבר" אף לפי המיחוס להם.

בעניין זה תזכיר המאשימה בסיכומיה מושכלת יסוד, לפיה מבצע עבירת קבלת דבר במרמה שנתפס בתכוף לאחר ביצועה כבעניינו (ואף תוך כדי ביצוע העבירה), ואפילו הוחזר (ובעניינו: תוקן) הדבר, הרי הוא מבצע עבירה ולא מנסה בלבד.

17. כמו כן לטענת הנאשמים, מכל מקום, לפחות באשר לנאשם עצמו, לא התקבל "דבר", שכן הוא לא נהנה מפירות המעשה הנטען.

בעניין זה תזכיר המאשימה בסיכומיה שהנאשמים מואשמים בביצוע העבירות בצוותא, ושחלקו של הנאשם עלה הרבה מעבר לדרוש לצרכי הגדרתו זו כמבצע בצוותא.

תשובת הנאשמים באשר לטענות מקדמיות

18. הנאשמים מעלים שלוש טענות מקדמיות:

19. **פגם או פסול בכתב האישום** - בחירת המאשימה לייחס שתי עבירות נפרדות, לכל אחד מכיווני המעבר (יציאה וכניסה), מהווה ריבוי עבירות פסול.

בעניין זה תראה המאשימה בסיכומיה שייחוס העבירות בנפרד לכל כיוון נעשה כדין וכמתחייב מהעובדות, ושהדבר למעשה כבר נקבע אגב שתי החלטות שיפוטיות יסודיות שנתו בית המשפט הנכבד עובר לתחילת שמיעת הראיות.

המאשימה תתייחס לעניין זה יחד עם הטענה המוזכרת בסעיף 14 לעיל, שגם היא למעשה טענה דומה של פגם או פסול בכתב האישום.

20. **הגנה מן הצדק - אכיפה בררנית** - הגשת כתב האישום נגד הנאשמים מהווה אכיפה בררנית נגדם.

בעניין זה תראה המאשימה בסיכומיה שכבר נקבע בשתי החלטות שיפוטיות יסודיות עובר לתחילת שמיעת הראיות, לאחר חשיפה לטיעונים ממושכים, מסמכים רלוונטיים ונתוני אכיפה (כתבי אישום) רבים מלפני ואחרי עניינו, שלא התקיימה כל אכיפה בררנית נגד הנאשמים; לא קם אף לא חשד ראשוני לאכיפה בררנית כאמור; עצם האכיפה נגד הנאשמים כמו גם בחירת סעיפי האישום במסגרתה בוצעו באופן ענייני ושוויוני תוך יישום משפטי פשוט של מדיניות האכיפה שחלה בעת העבירות של הנאשמים וקבלת ההחלטה בעניינן;

וכי שמיעת הראיות רק חיזקה והידקה עוד יותר ועד תום קביעות מוצדקות אלה.

21. שיקולים זרים בהעמדה לדין- הגשת כתב האישום נגד הנאשמים התבססה על שני שיקולים זרים, שהם מעמדו הציבורי של הנאשם, ובעקבותיו הפרסום לו זכתה הפרשה. בעניין זה תראה המאשימה בסיכומיה שכבר נקבע בהחלטה שיפוטית יסודית עובר לתחילת שמיעת הראיות, שהגשת כתב האישום התבססה בעיקרה על שיקולי אכיפה רגילים לחלוטין של דיות הראיות ויישום מדיניות האכיפה הרגילה בתחום, ושהשיקולים הנוספים המדוברים נשקלו כשיקולים רלוונטיים משלימים ושוליים בלבד במישור העניין לציבור, זאת כדין, באופן ענייני ולגיטימי לחלוטין;

וכי המעט בשמיעת הראיות שניתן לקשור, ולו בעקיפין, לקביעה מוצדקת זו, רק חיזק והידק אותה עוד יותר ועד תום.

3. תמצית ומבנה סיכומי המאשימה

22. במסגרת סיכומיה, תציג המאשימה בפני בית המשפט הנכבד את הדברים, בסדר הבא:

בפרק הרביעי שלהלן, נציג את פירוט הראיות הרבות אותן הציגה המאשימה בפרשת התביעה, באמצעותן הוכיחה מעבר לכל ספק סביר את עובדות כתב האישום, משמע, את התשתית העובדתית על בסיסה יש לנתח את התקיימות יסודות העבירות המיוחסות.

בכלל זאת, כאמור, את העובדות הנוגעות לשני מוקדי הכפירה השוליים הני"ל: הטענה שהנאשמים לא קיבלו החלטה מראש לבצע את המעשים, והטענה שהנאשם לא הציג מצגים כוזבים בפני הבקריית שתפסה ועיכבה את הנאשמים בכניסה לישראל.

ודוק: מדובר בתיק פשוט וקל במיוחד, בו כתב האישום מבוסס בעיקרו על צילום איכותי מלא של המעשים והעבירות הן ביציאה והן בכניסה; עדות/דו"ח/הודעת בקריית גבול שתפסה את הנאשמים בתכוף לאחר המעשה בשלב הכניסה; הודאות שני הנאשמים גם יחד במעשים ובעבירות הן ביציאה והן בכניסה, כמו גם ברקע והמניע למעשים ועבירות אלה; ומסמכים רשמיים מהמשטרה ומביקורת הגבולות, בהם נראה העדר רישומה של הנאשמת הן ביציאה והן בכניסה.

בפרק החמישי שלהלן, נציג את האופן הפשוט, הברור והמובהק בו התשתית העובדתית האמורה שהוכחה ובוססה מעבר לכל ספק סביר, מקימה ומגבשת את יסודות כל העבירות המיוחסות לנאשמים.

בכלל זאת, כאמור, בניגוד לטענות השונות שהעלו הנאשמים נגד ייחוס והתקיימות עבירות אלה.

בפרק השישי שלהלן, נציג את פרשת ההגנה וחוסר יכולתה לעורר כל ספק סביר, ביחס לריבוי הראיות המפלילות שהציגה המאשימה, קביעת העובדות המתחייבת מהן, והניתוח המשפטי המפליל והמרשיע המתחייב מהן. בכלל זאת, כאמור, ביחס לשני מוקדי הכפירה השוליים הנ"ל.

במישור זה, נזכיר אל מול הראיות המפלילות האיתנות ומלאות המשקל, את המשקל והמהימנות הנמוכים שיש ליתן לעדויות שני הנאשמים-

לאחר ששניהם, החל מרגע תפיסתם, הכחישו ולא אמרו אמת, הן בפני בקרית הגבול, הן בפני שוטר הסיור שהגיע לעכבם, והן בשלבים הראשונים של חקירותיהם תחת אזהרה, לפי העניין, עד הודאתם רק בסופו של דבר במעשים;

לאחר שבמסגרת הודאותיהם כשאלה ניתנו לבסוף, לא תאמו זה את זה בתיאורם את הרקע המדויק למעשיהם;

ולאחר שאף במהלך עדותם במשפט, בעניינים שונים, מסרו תשובות וגרסאות בלתי סבירות, וסתרו זה את זה.

בפרק השביעי שלהלן, נשלול את הטענות המקדמיות שהעלתה ההגנה במענה לכתב האישום (ושאותן לפרקים גם אזכרה בהערות או טענות שונות במהלך שמיעת הראיות), לפי סדרן.

זאת כאמור, לפי הצורך, תוך הפניה להחלטות השיפוטיות המפורשות הקודמות לדחותן, בטרם שמיעת הראיות, המהוות נקודת מוצא בלעדית אין לבחינתן;

ולפי הצורך, התייחסות למכלול העדויות והראיות שהוצג בהקשר להן במהלך שמיעת הראיות, שרק חיזק והידק עד תום הצורך בדחייתן.

בפרק השמיני שלהלן, נתייחס לשתי סוגיות נוספות מסוג כללי זה, שהציפה והעלתה ההגנה לראשונה במהלך שמיעת הראיות, הנוגעות למשך עיכובם של הנאשמים עד חקירתם, והצורך הנטען לאישור משטרתי פנימי לחקירתם.

המאשימה תראה שאין בסוגיות אלה כדי להשליך בכל דרך על תוצאת ההרשעה הנדרשת.

4. פירוט הראיות הרבות אותן הציגה המאשימה בפרשת התביעה, באמצעותן הוכיחה מעבר לספק סביר את עובדות כתב האישום

הערה מקדימה:

בפרק זה, כפי הנלמד משמו, תוצגנה הראיות הרבות שהוצגו בפרשת התביעה להוכחת עובדות כתב האישום, על בסיסן יש לנתח את יסודות העבירות המיוחסות לנאשמים.

לפיכך, ראיות ומקטעי עדות (בחקירה ראשית או נגדית), בפרשת התביעה, הנוגעים לטענות והסוגיות המשפטיות האחרות החיצוניות לשאלת בירור העובדות, האחריות והאשמה כפשוטן, לא יוזכרו בפרק זה, אלא בפרקים 7-8, לפי העניין.

פרק החלק הכללי בכתב האישום

23. החלק הכללי בכתב האישום מבוסס ומוכח באמצעות הוראות חוק הכניסה לישראל בתוספת ידיעה שיפוטית מובהקת.

פרק העובדות בכתב האישום

אנהיט (אנה) ורדינאן- בקרית גבול בנתב"ג- עדות- 21.11.21

24. חקירה ראשית

מדובר בבקירת הגבול שאיישה משמרת לילה בתאריך הרלוונטי לחזרת הנאשמים לישראל, בה השקיפה על שערי המעבר בהם עברו הנאשמים בכניסתם לישראל, הבחינה במעבר ה"משותף" שעברו יחד, ניגשה לשניים לתשאול ובירור, ומכאן התגלגלו הדברים הלאה לראש המשמרת ולאחריה למשטרה.

בהסכמת ב"כ הנאשמים, חלף מרבית חקירתה הראשית, הוגשו בהסכמה המוצגים הבאים:

ת/22- דו"ח מאת העדה מיום 2.10.18, בו תיעדה באופן כללי ראשוני את ההתרחשות, בתכוף לאחריה.

ת/23- הודעת העדה מיום 2.10.18 שעה 08:58, בה הרחיבה ופירטה בהמשך לדו"ח הראשוני האמור.

כידוע, הגשת מסמכים בהסכמה חלף חקירה ראשית כמוה כעדות שמסרה העדה בחקירה ראשית.

מכאן שכל האמור בדו"ח ובהודעה אלה שהוגשו בהסכמה, כאילו נאמרו מפי העדה במסגרת חקירה ראשית.

בדו"ח ובהודעה אלה, מסרה הבקריית על כל השתלשלות העניינים.

בין היתר, בהודעתה, מסרה שכאשר הבחינה במעבר ה"משותף" האסור, ניגשה לשניים, ותשאלה בנושא, הנאשם היתמם בפניה, טען בפניה שהוא כלל לא מכיר את הנאשמת, ושהיא סתם מישהי מהטיסה.

הבקריית בהודעתה זו אף חידדה ומסרה ביוזמתה שטענות אלה של הנאשם בפניה נראו לה מוזרות היות והנאשמת הוציאה מהתיק שלה דברים המשותפים לשניהם.

25. חקירה נגדית (וחוזרת)

בחקירתה הנגדית הבהירה הבקריית שראתה בפגישת ההכנה שישנם אי דיוקים מסוימים בפרטים קטנים שכתבה מזכרונה, אל מול הנראה במצלמות האבטחה.

הבקריית מסרה שהדו"ח הראשוני, אותו כתבה בתכוף לאחר האירוע ובטרם מסירת ההודעה, היה כללי ומקוצר ולא פירטה בו הכל. פרטים אלה השלימה לאחר מכן בהודעתה במשטרה (יוער שגם החוקרת האחראית שגבתה הודעתה, סופי הוד, מסרה שזו בדיוק הייתה תכלית ומטרת גביית ההודעה - ר' בהמשך).

בין פרטים אלה שהשלימה - אמרותיו הנ"ל של הנאשם בפניה במסגרת תשאולה אותו.

ב"כ הנאשמים נמנעו מלשאול את העדה כל שאלה על דברים אלה שמסרה בהודעתה (שהוגשה בהסכמתם), באשר לאמרות אלה של הנאשם בפניה.

זאת, גם לאחר שב"כ המאשימה הציף לפרוטוקול את הימנעותה זו, והציע לב"כ הנאשמים לשאול את העדה כל שאלה הנראית להם בנוגע לדברים, אם תהיה בפיהם בהמשך כל טענה נגד העדה בעניינם.

26. סיכום עדותה הבקריית

החלק העובדתי היחיד בעדות העדה שהינו שנוי במחלוקת, הוא אמרותיו הנ"ל של הנאשם בפניה, במהלך תשאולו על ידה.

עסקינן בעובדת ציבור, בקרית גבול צעירה, אובייקטיבית לחלוטין, חסרת כל היכרות עם הנאשמים, חסרת כל אינטרס להעליל, להגזים או להשחיר.

בנוסף, עסקינן בפרטים ייחודיים במיוחד אותם מסרה העדה, לא כאלה לגביהם יכולה הייתה להתבלבל ולטעות.

זאת ועוד: באותה ההודעה ממש, העדה בעצמה, באופן אותנטי במיוחד, ביוזמתה שלה, מסרה שאמרות הנאשם בפניה היו מוזרות ולא הסתדרו עם התנהגות השניים בשטח, כפי שגם נראית במצלמות האבטחה.

כמו כן, העדה מסרה את הפרטים המדוברים זמן קצר מאוד של פחות משעתיים לאחר האירוע, כאשר זכרונה אודות פרטי האירוע טרי מאוד.

מדובר אם כן בסוג עדה, ותוכן ונסיבות עדות, להם מהימנות ומשקל מירביים.

בנסיבות אלה, אף אין להתפלא שב"כ הנאשמים נמנעו מלהתעמת עם העדה אודות דבריה ביחס לאמרותיו הנ"ל של הנאשם בפניה.

כידוע, ככלל, כאשר צד למשפט בוחר במודע לא לשאול עד שאלות ביחס לחלק מהותי בעדותו, מתוך העדפה להימנע מקבלת תשובות העד בנושא, אין לצד האמור אפשרות של ממש לטעון נגד דברים אלה לאחר מכן.

תום צ'לגקוב- עובד ביחידה למניעת עבירות בנתב"ג-הגשות בהסכמה חלף עדות - 24.10.11

27. מדובר בעובד ביחידה למניעת עבירות בנתב"ג, האחראי מתוקף תפקידו על צילום מצלמות האבטחה בנתב"ג.

28. כל פעולותיו ומסמכיו של עד זה הוגשו לאמיתות תוכנם בהסכמת ההגנה ועדותו התייתרה.

ת/1- דו"ח העד מיום 2.10.18, אודות העתקת התיעוד הרלוונטי של מצלמות האבטחה, לבקשת המשטרה, זאת ללא כל שינוי ועריכה.

ת/2- הודעת העד מיום 24.10.18, אודות איתור התיעוד הרלוונטי של מצלמות האבטחה וצפייה בו, לבקשת ביקורת הגבולות; הורדת התיעוד הרלוונטי האמור לדיסק ללא כל שינוי ועריכה, לבקשת החוקרת האחראית סופי הוד; פירוט מיקומן המדויק של המצלמות הרלוונטיות; וקיומו של פער זמנים קטן של מספר דקות בין זמן המצלמות לזמן אמת (יצוין שהזמנים בכתב האישום תוארו לפי אלה המופיעים במצלמות

האבטחה, אך נוכח פער הזמנים הקטן האמור, למעשה מדויק יותר לתארם לפי הזמנים המדויקים המופיעים בתעודות עובד הציבור מטעם ביקורת הגבולות- ר' בהמשך).

ת/3- דיסק בו תיעוד מצלמות האבטחה הני"ל- צילום מלא של התנהלות ומעשי שני הנאשמים, ברחבת ביקורת הדרכונים, ולאחריה בשערי המעבר, הן ביציאה מן הארץ והן בכניסה לארץ.

בתיקה ששמה "20.9" נמצאים הצילומים הרלוונטיים ליציאתם הנאשמים מהארץ:

קובץ 1- התנהלות הנאשמים ברחבת ביקורת היוצאים ;
 קובץ 2- הליכת הנאשמים מרחבה זו לעבר שערי היציאה ;
 קבצים 3 ו-4 מעבר הנאשמים בשערי היציאה משתי זוויות שונות.

בתיקה ששמה "2.10" נמצאים הצילומים הרלוונטיים לכניסת הנאשמים לארץ:

קובץ 1- התנהלות הנאשמים ברחבת ביקורת הנכנסים ;
 קבצים 2 ו-3 מעבר הנאשמים בשערי הכניסה משתי זוויות שונות.

בסרטונים אלה נראים בתמצית הדברים הבאים:

בשני כיווני המעבר, הנאשם בלבד התייצב, הזדהה וקיבל גייט פאס בפני הבקר הממוכן ; הנאשמת רק שהתה ליד הבקר הממוכן לצד הנאשם אך לא עשתה דבר מאלה ; הנאשם מסר לנאשמת את כרטיס המעבר שלו ; השניים צעדו יחד לשערי המעבר ; הנאשמת עברה בשערים באמצעות הגייט פאס של הנאשם ; הנאשם השתחל מאחורי רות שניאורסון (ביציאה) והנאשמת (בכניסה) ; נדלקה בשער בו בוצע המעבר ה"משותף" נורה מהבהבת.

ביציאה מישראל- לרגע נראה שבקרית גבול שפיקחה על מעבר תקין בשערים הבחינה במעבר ה"משותף" ו/או בהתראה בעניינו אך לא כך ; והנאשמים המשיכו הלאה לדרכם.

בכניסה לישראל- בקרית הגבול שפיקחה על מעבר תקין בשערים הבחינה במעבר ה"משותף" ; הבקרית ניגשה לנאשמים והתחילה לתשאל אותם ; תשאל זה התחיל עם שני הנאשמים, והמשיך עם הנאשם בלבד, ליד עמדת ביקורת מאוישת עם מחשב.

הנאשמים, בכיוון היציאה, לא נראים מנהלים שיח משמעותי כלשהו, בטרם או במהלך ביצוע היציאה הלא חוקית במרמה כמתואר לעיל, ואף נמצאים כל העת בחברת וקרבת שותפתם לטיול המיועד, רות שניאורסון, בצמידות ממש אליה.

הנאשמים, ובפרט הנאשמת, בשני כיווני המעבר, נראים מתהלכים ומתנהלים באופן רגיל ומושכל, ולא נראים בכל סערת רגשות, חרדה, היסטריה וכיוצ"ב.

רות שניאורסון- האישה עמה יצאו, נסעו ונכנסו הנאשמים, שהינה גם האישה מאחוריה
השתחל הנאשם בשערי היציאה- הגשה בהסכמה חלף עדות- 24.10.21

29. מדובר באישה שנסעה ויצאה עם הנאשמים מישראל, שהתה עמם בחופשתם בחו"ל, וחזרה עמם לישראל. זוהי גם האישה מאחורי השתחל הנאשם בשערי היציאה.

הודעתה של עדה זו הוגשה לאמיתות תוכנה בהסכמת ההגנה ועדותה התייתרה.

ת/4- הודעת העדה מיום 5.10.18.

בהודעתה מסרה העדה שלא ראתה את הנאשם עובר מאחוריה ביציאה ולא הייתה מודעת לכך.

עוד מסרה שלא שמעה כל שיחה בין הנאשמים בנושא זה כאשר עברו שלושתם את תהליך ביקורת הדרכונים והמעבר בשערי המעבר ביציאה (זאת כאשר כמצוין לעיל, ניתן לראות במצלמות האבטחה, שהיא שהתה בסמיכות ממש לשני הנאשמים הן ברחבת הביקורת והן בשערי המעבר).

כן מסרה שלקראת סוף הטיוול הנאשמים דיברו על האופן האסור בו עברה הנאשמת ביציאה, באמצעות הגייט פאס של הנאשם.

חיים עמיאל- חוקר במרחב נתב"ג- הגשה בהסכמה חלף עדות- 24.10.21

30. מדובר בחוקר במרחב נתב"ג שביצע פעולות טכניות בחקירה זו.

פעולותיו ומסמכיו של עד זה הוגשו לאמיתות תוכנם בהסכמת ההגנה ועדותו התייתרה.

ת/5- תצלומים של שערי המעבר ביציאה מישראל ובכניסה לישראל, בהם עברו הנאשמים כפי שעברו.

ת/6- מזכר לפיו מבירור שערך עם שוטר הסיור שלמה כהן (שהיה יחד עם שוטר הסיור דניאל אפשטיין כשהאחרון עיכב את הנאשמים והביאם למרחב נתב"ג לחקירה), הלה לא ערך דו"ח נפרד נוסף בנושא.

יוער שכיוון שעסקינן בפעולה טכנית של עיכוב, אין כל הכרח שכל שוטר המשתתף בפעולה, יכתוב דו"ח פעולה משל עצמו בנושא (ר' למשל רע"פ 7826/12 יוספי).

דניאל אפשטיין- שוטר סיור במרחב נתב"ג- עדות- 24.10.21

31. תקירה ראשית

מדובר בשוטר שנקרא והגיע למקום לצורך עיכוב הנאשמים לחקירה במשטרה.

בהסכמת ב"כ הנאשמים, ומכוח כלל הקפאת הזכרון שבעבר, חלף מרבית חקירתו הראשית, הוגשו בהסכמה המסמכים הבאים:

ת/7-7 דו"ח פעולה מיום 2.10.18- אודות הגעה למקום, עיכוב הנאשמים, הבאתם למרחב נתב"ג לחקירה.

ת/8-8 דו"ח עיכוב הנאשמת מיום 2.10.18- תגובת הנאשמת: "אין לי מה להגיד".

ת/9-9 דו"ח עיכוב הנאשם מיום 2.10.18- תגובת הנאשם: "אני עברתי במעבר גייטפס עם האישור שלי".

ת/10-10 מזכר הבהרה (לפי תוכן המזכר, ועדות הנאשם בעניינו, ככל הנראה מיום 22.10.18)- הבהיר את הסיבה הטכנית בגינה הזין בדו"חות העיכוב את ההגדרה הכללית "ניסיון לעבור עבירה". הוסיף שהחשד המהותי אותו הציג בפני החשודים, ואותו גם הזין בפרק המתאים בדו"חות, היה "חשד בגניבת גבול".

32. תקירה נגדית

חקירתו הנגדית של עד זה לא נגעה כלל לכל היבט שהוא הנוגע למישור העובדות, האחריות והאשמה של הנאשמים במיחוס להם בכתב האישום.

סופי הוד- חוקרת בכירה במרחב נתב"ג והחוקרת האחראית על החקירה- עדות- 24.10.21

33. תקירה ראשית

מדובר בחוקרת בכירה במרחב נתב"ג, לה ותק רב של 13 שנים בחקירות מרחב נתב"ג ועוד 12 שנים קודם לכן במערך ביקורת הגבולות, שהייתה החוקרת האחראית על החקירה בתיק זה.

פעולותיה ומסמכיה של עדה זו הוגשו חלף מרבית חקירתה הראשית בהסכמת ב"כ הנאשמים:

ת/11 ו-12 פלטי כניסות ויציאות בעניין הנאשמים אותם הפיקה העדה ביום 2.10.18.

בפלטים אלה ניתן לראות שאין לנאשמת רישום יציאה וכניסה ביחס לנסיעתה המדוברת, לעומת הנאשם לו אכן יש רישום יציאה (20.9.18 שעה 21:09) וכניסה (2.10.18 שעה 07:04).

עוד ניתן לזהות, בהשוואה בין הפלטים, שתי נסיעות משותפות קודמות של הנאשמים- ביוני וינואר 2018 (יציאה יחד ב- 17.1.18 וחזרה יחד ב- 21.1.18; חזרה יחד ב 18.6.18), בהן יצאו ונכסו הנאשמים כחוק ולא פעלו לכל הסתרה של הנסיעה באמצעות מניעה של הרישום של מי מהם.

ת/13- מזכר מיום 24.10.18- אודות פנייתה ביום 2.10.18 לתום צ'גלקוב בנוגע לקבלת תיעוד מצלמות האבטחה, באולם ביקורת הגבולות ושערי המעבר, של יציאת הנאשמים וכניסתם.

ת/14- דו"ח צפייה מיום 5.10.18- דו"ח צפייה בסרטוני מצלמות האבטחה בשני כיווני המעבר.

לצד כל פעולות ומסמכים אלה, מכוח סעיפים 11 ו- 12 לפקודת הראיות, הוגשו גם הודעות הנאשמים בחקירותיהם תחת אזהרה, לגביהן העידה העדה שהתנהלו בצורה רגועה, ללא חריגים מיוחדים, כאשר האמרות ניתנו מתוך רצון חופשי והסכמה מלאה:

ת/15- הודעת הנאשמת בחקירתה באזהרה מיום 2.10.18 שעה 14:10.

ת/16- הודעת הנאשמת בחקירתה באזהרה מיום 2.10.18 שעה 08:11.

ת/17- הודעת הנאשם בחקירתו באזהרה מיום 2.10.18 שעה 46:11.

ת/19- מזכר אודות התרחשות והשתלשלות במהלך חקירתו זו של הנאשם.

ת/18- הודעת הנאשמת בחקירתה באזהרה מיום 2.10.18 שעה 52:13.

לגבי הודעות הנאשמים בחקירות אלה ייאמר בתמצית:

בשתי חקירותיה הראשונות הכחישה ולא אמרה אמת הנאשמת. היא אף הגדילה לעשות וסירבה אפילו לחתום על החקירות.

בתחילת חקירתו היחידה הכחיש ולא אמר אמת הנאשם. רק במהלך חקירתו חזר בו והודה במעשים.

רק לאחר הודאתו, נכנסה הנאשמת לחקירה שלישית והודתה גם היא במעשים.

בשלב הודאת הנאשמים במעשים, מסרו שניהם שהרקע והמניע למעשים, היה "סכסוך הגירושים" כהגדרתו הרחבה, שהתקיים אז בינם לבין לחני נוח. הנאשמים מסרו למעשה שנזקקו להסתרת יציאתם המשותפת, על דרך שיבוש רישום להוכחתה, כדי להיטיב למצבם במסגרת "סכסוך הגירושים" האמור.

בכלל זאת, התייחסו שני הנאשמים גם יחד, במפורש, להליכים משפטיים שהתנהלו במסגרת הסכסוך הכולל האמור.

הנאשם למעשה התייחס באופן בלעדי להליכים משפטיים אלה, כאשר בחר באופן חוזר במושגים "הליך", "המתנהל", "התלוי ועומד", מונחים שמשמעותם הפשוטה והיחידה היא הליכים משפטיים. בטח ובטח כאשר אלה יוצאים מפיו של עורך דין ותיק, ראש לשכת עורכי הדין, וחבר הועדה למינוי שופטים:

"אני נמצא בהליך גירושין קשה....

זה גרם לי נזק מאוד גדול בהליך הגירושין שעדיין תלוי ועומד...

נעשה בהם שימוש כנגדי בהליך הגירושין...

נעשה בהם שימוש זדוני לרעה במסגרת הליך הגירושין שמתנהל נגדי..."

בנוסף, במהלך החקירה, בהקשר לדברים אלה וברוחם, אף אמר הנאשם לקצינת החקירות רוני שדה שנכחה לפרקים בחקירה, שהיה צריך את שיבוש הרישום, שכן חני נוח רוצה להחזיר אותו למצב של "חייל משוחרר", משמע, לרושש אותו. זאת כפי שהתברר לאחרונה בעדותה של קצינה זו, כעדה מטעם ההגנה.

יצוין שהנאשם לא הזכיר בהודאתו כלל, כל רדיפה, הטרדות, ופחד, שלו או של הנאשמת, כקשורים למעשים, אלא אך ורק דליפת נתוני המעבר באמצעות חוקר פרטי שגורמת לו לנזקים קשים בהליך הגירושין התלוי ועומד והמתנהל נגדו כאמור.

הנאשמת אף היא התייחסה במכלול דבריה, בין היתר, גם להליך משפטי אזרחי שהוגש נגדה:

"תובעים אותי בכל פן אפשרי...."

יצוין שהנאשמת לא הזכירה בהודאתה כלל, כל דליפה של נתוני המעבר באמצעות חוקר פרטי, אלא רק חשש "שהשהות שלנו יחד", והעובדה ש"אני ואפי יחד", יתגלו לחני נוח.

מכל מקום הנאשמת מסרה שעשו את הדברים ב"החלטה משותפת", והנאשם מסר שחשב על הדרך המעשית לביצוע המעבר האסור וההסתרה, לאחר שכשיצא בעבר לחו"ל ראה אנשים עוברים בלי להעביר כרטיס וזה היה נראה לו פרוץ.

החוקרת מסרה בעדותה אודות הנסיבות שהובילו את הנאשמת להודות בסופו של דבר, בחקירתה השלישית, לאחר שתי חקירות בהן לא אמרה אמת והכחישה את המיוחס לה: בסיום חקירת הנאשם, יצא מחדר החקירות, קרא לנאשמת, אמר לה שזה בסדר, הוא כבר מסר הכל, והיא יכולה לספר את האמת. נוכח האמור נכנסה הנאשמת לחקירה נוספת בה הודתה במעשים.

יוער שבכל חקירות אלה (למעט הראשונה ביותר של הנאשמת), הוחשדו והוזהרו הנאשמים גם בעבירות לפי חוק הכניסה לישראל וגם בעבירת קבלת דבר במרמה.

נשאלת השאלה המשפטית, האם ככלל הודעות בני זוג במשטרה אינן קבילות זה נגד זו, כשם שככלל עדויות בני זוג אינן קבילות זה נגד זו (ס' 3 לפקודת הראיות).

נשאלת שאלה נוספת, האם הודעות/עדויות כאמור של בני זוג אינן קבילות זה נגד זו, גם מקום בו הנאשמים העידו בעדותם במשפט, בין היתר, תכנים, זה "לזכות" זו, לשיטתם (ר' ס' 6 לפקודת הראיות).

לטעם המאשימה, אין צורך להתעמק ולהכריע בשאלות אלה, שכן בנסיבות תיק זה, אין לדבר כל נפקות מעשית, כאשר כל הודעה במשטרה, וכל עדות במשפט, קבילה כמובן נגד כל אחד מהנאשמים שמסר אותה; והודעות/עדויות כל אחד מהנאשמים לגבי עצמו, דומות במהותן, ולא באמת נדרש השימוש בהן נגד האחרת.

34. חקירה נגדית

חקירתה הנגדית של עדה זו לא כמעט ולא נגעה בעניינים הנוגעים למישור אחריות ואשמת הנאשמים במיוחס להם בכתב האישום.

זאת למעט שאלות שונות שהפנו ב"כ הנאשמים לעדה סביב הודעת הבקריית בנושא אמרות הנאשם בפניה במהלך תשאולו.

בהקשר זה מסרה העדה שאת השאלות אודות מקטע זה יש להפנות לבקריית (דבר שב"כ הנאשמים נמנעו כאמור מלעשות), ועוד מסרה שמניסיונה מזכרי בקרי גבול אודות התרחשות מחשידה בנתב"ג על פי רוב נכתבים בקצרה ולכן הביאה את הבקריית למסירת הודעת השלמה, בה הבקריית אכן הוסיפה דברים נוספים.

להשלמת התמונה יוער שהחוקרת מסרה בחקירתה הנגדית שאינה זוכרת מה הסיבה לכך שהנאשמת לא הוחשדה גם בעבירת קבלת דבר במרמה בחקירה הראשונה, אך שחקירה בעבירה נוספת זו תאמה את המדיניות הרלוונטית באותה תקופה, שהחלה הרבה לפני האירוע שבפנינו. לכן הייתה צריכה להיות החשדה בעבירה זו כבר בחקירה הראשונה, ומכל מקום הדבר תוקן החל מהחקירה השנייה.

אורנית עיני - ראש משמרת בביקורת הגבולות בנתב"ג - עדות - 28.10.21

35. תקירה ראשית

מדובר באחת מראשי המשמרות במערך ביקורת הגבולות בנתב"ג, אשר הוציאה והנפיקה בתיק זה תעודות עובד ציבור בעניין מעברי הגבול של הנאשמת והנאשם.

ת/20 ו-ת/21- תעודות עובד ציבור בעניין מעברי הגבול של הנאשמת והנאשם- בהם נתונים דומים לאלה שהופקו על ידי המשטרה בת/11 ו-12 אך זאת באופן ישיר מביקורת הגבולות ומעט מפורט יותר :

עם תוספת השעות ועמודות המעבר המדויקות בהן נוצל הגייט פאס של הנאשם בשני הכיוונים, ותוספת הגייט פאסים עצמם עליהם שעות ההתייצבות וההזדהות המדויקות של הנאשם בפני הבקר הממוכן בשני הכיוונים.

בתעודה בעניין הנאשמת : אין רישום ביציאה מן הארץ ביום 20.9.18, ולא היה רישום גם בחזרה לארץ ביום 20.10.18 (בוצע רישום טכני בדיעבד לאחר תפיסת הנאשמים).

בתעודה בעניין הנאשם : מועדי התייצבות והזדהות הנאשם בפני הבקר הממוכן (שהם למעשה מועדי המעבר כפי שמופיעים בפלטים המשטרתיים)- מופיעים על הגייט פאסים עצמם- 20.9.18 שעה 21:09, 2.10.18 שעה 07:04. מועדי ניצול הגייט פאסים בשערי המעבר (על ידי הנאשמת)- 20.9.18 שעה 21:10, 2.10.18 שעה 07:06.

זמנים אלה כאמור מדויקים יותר מזמני מצלמות האבטחה על בסיסן נכתבו הזמנים בכתב האישום. לכן יש לתקן ולומר שהנאשמים עברו ביציאה מהארץ בשעה 21:10 (ולא 21:06), ועברו בכניסה לארץ בשעה 07:06 (ולא 07:02).

36. תקירה נגדית

חקירתה הנגדית של עדה זו לא נגעה כלל בעניינים הנוגעים למישור אחריות ואשמת הנאשמים במיחוס להם בכתב האישום.

יוער שהעדה הבהירה שאת המידע המופיע בתעודות עובד הציבור שהכינה, לקחה מתיעוד מערכת ביקורת הגבולות.

סיכום פרשת התביעה

37. בכל עדויות וראיות אלה שהציגה המאשימה בפרשת התביעה, הוכיחה המאשימה מעבר לכל ספק סביר, את כל עובדות כתב האישום.

5. ניתוח יסודות העבירות על בסיס התשתית העובדתית שהוכחה

38. עובדות כתב האיטום מגלמות אירוע פלילי מובהק, בו מתגבשות באופן מובהק ופשוט כל העבירות הפליליות המיוחסות בו: יציאה שלא כחוק מישראל, כניסה שלא כחוק לישראל, ושתי עבירות קבלת דבר במרמה, כל אלה בצוותא.

ביצוע בצוותא

39. כידוע, לפי הפסיקה, העקרונות והמושגים הבסיסיים המגבשים ביצוע בצוותא (להבדיל מסיוע), הם עניין משותף, מטרה משותפת, לקיחת חלק ב"מעגל הפנימי" של העבירה.

לעתים אף ללא כל נוכחות בעת העבירה עצמה (ר' למשל ע"פ 8328/17 ג'בר);

לעתים אף מכוח עצם הנוכחות בלבד (ר' למשל ע"פ 8368/16 שלאדה).

40. לפיכך, קל וחומר שכך בענייננו, בו הנאשמים, ממניע ואינטרס משותפים, לשם אותה מטרה ועניין משותפים, שהיו דרושים לשניהם גם יחד, ב"מעגל הפנימי" של התכלית וההתנהלות הפלילית, החליטו יחד, נכחו יחד, פעלו יחד, חילקו ביניהם את המעשים בשיתוף פעולה, נקטו פעולות משלימות זה לזו, עשו כן בשתי הזדמנויות נפרדות, בהפרש זמנים ניכר.

אכן, בענייננו, הנאשם היה בעל אינטרס אישי עצמאי לשיבוש רישומי מעברי הנאשמת; היה בעל הזיקה הישירה ל"סכסוך הגירושים" שהיווה את מקור הצורך המשותף של שני הנאשמים לשיבוש הרישום; והיה בעל מעורבות יוזמת ומובילה בתפעול שיבוש הרישום.

בנסיבות אלה, מובן שנכון והולם לראות בנאשם כמי שעבירות פעל יחד ובצוותא עם הנאשמת, ולא אך כמי שסייע לה.

כניסה ויציאה שלא כחוק

41. סעיף 7 לחוק הכניסה לישראל קובע שכל אדם- **אזרח ישראלי או לא**- ייכנס לישראל או ייצא ממנה, רק בתחנות גבול; לאחר התייצבות בפני בקר גבול; והצגת דרכון בפניו.

סעיף 16א לתקנות הכניסה לישראל קובע שהתייצבות בפני בקר ממוכן ("אמצעים ממוכנים") וקבלת אישור ביקורת גבולות לביצוע המעבר, כמוה כהתייצבות בפני בקר גבול אנושי.

השלמת תהליך זה כדין, בין בפני בקר אנושי ובין בפני בקר ממוכן, מזכה את העובר בגייט פאס (אישור ביקורת גבולות) לביצוע המעבר בשערי המעבר.

סעיף 12(4) לחוק הכניסה לישראל קובע שמי שעובר על הוראה זו של חוק הכניסה לישראל (כמו גם הוראות אחרות בחוק), מבצע עבירה פלילית מסוג עוון, שהעונש הקבוע לצידה הוא שנת מאסר.

היסוד הנפשי הדרוש בעבירה זו- מודעות לרכיבי העובדתיים בעבירה (התנהגות, נסיבות).

42. אם כן, בענייננו, כאשר עברה הנאשמת, בצוותא עם הנאשם, בהחלטה משותפת מודעת, ללא התייצבות בפני בקר גבול (ממוכן או אנושי), ללא הצגת דרכון בפניו, וללא קבלת גייט פאס, **עברו הנאשמים בצוותא באופן ברור ומובהק, על הוראות סעיפים 7 (ו-16א) יחד עם 12(4) לחוק הכניסה לישראל.**

43. כיוון שעשו כן פעמיים נפרדות, הן ביציאה, והן בכניסה, בשני מועדים נפרדים, בפער זמנים ניכר, במעברים שונים, בפרטי ביצוע משותף משתנים (מעבר הנאשם מאחורי רות, מעבר הנאשם מאחורי הנאשמת), מובן כי ביצעו את העבירה **פעמיים נפרדות.**

אכן, גם אם כבר ביצעו את העבירה פעם אחת ביציאה, היה באפשרות הנאשמים להתעשת ולהתחרט, למסור לביקורת הגבולות על שאירע בכיוון היציאה, ולא לבצע את העבירה פעם נוספת בכניסה. אילו היו נוהגים כך, היו עוברים הנאשמים את העבירה רק פעם אחת. אך הם לא עשו כן.

44. **לשון הוראות חוק אלה ברורה, פשוטה, חד משמעית, כזו שאינה פתוחה לכל פרשנות.**

מכאן, שכלל אין צורך להידרש בעניינן לתכלית החקיקה, והערכים המוגנים בה.

45. עם זאת, מעבר לנדרש, להשלמת התמונה, ולמען הסר כל ספק בנושא זה:

הערכים המוגנים בהוראות החוק המדוברות הם שליטה, פיקוח, תיעוד, ורישום המדינה בכל הנוגע לעוברים במעבריה- לרבות ביחס לאזרחים ישראלים באשר הם (ר' ס' 7 להלן: "בין שהוא אזרח ישראלי ובין שאיננו אזרח ישראלי").

תיעוד ורישום תקין ומדויק של העוברים ושוויים בגבולותיה של מדינה, הוא ערך חשוב בכל מדינה מתוקנת, ביניהן מדינת ישראל.

עובדה היא שהרישום קיים ומתנהל, וחזקה על מדינה מתוקנת שהיא לא משקיעה מערך שלם, משאבים, וכספי ציבור, בעשייה ציבורית שאין לה כל ערך או חשיבות לציבור.

עובדה נוספת היא שהרישום נחוץ ושמיש מאוד לעבודתן התקינה של רשויות חשובות שונות במדינה.

עובדה נוספת היא שכדי לעבור את הגבול ללא רישום כאמור, אזרח ישראלי או לא, צריך לבצע עבירות פליליות, כבענייננו.

דברים אלה ברורים ומובנים מאליהם.

אך הרבה מעבר לנדרש, תפנה המאשימה גם לדברי ההסבר לתקנה 16א הנ"ל (הוספה לתקנות בשנת 2017), בה נאמרים הדברים, באופן לא מפתיע, ברחל בתך הקטנה:

"...עם כל בעיה יופנה העובר לטיפול בפני בקר גבול להשלמת הליך זיהוי **רישום** וטיפול באופן מיטבי. בעלי תפקידים שונים בדרגות שונות נמצאים בשטח מעברי הגבול וימשיכו כל העת לעקוב, לפקח ולנהל את תהליכי הזיהוי, ה**רישום** והבקרה....".

דברי ההסבר המדוברים מצורפים ומסומנים נספח א.

46. אם כן, הנאשמים עברו **במובהק** על הוראות ועבירות חוק הכניסה לישראל, הן **מבחינה לשונית** הנוגעת ללשון החקיקה המדוברת (שדי בה לחלוטין), והן **מבחינה תכליתית** הנוגעת לתכליתה והערכים המוגנים בה.

קבלת דבר במרמה

47. סעיף 415 לחוק העונשין קובע שהמקבל דבר במרמה, מבצע עבירת עוון נוספת שהעונש הקבוע לצידה 3 שנים.

סעיף 414 לחוק העונשין מציג הגדרות בסיסיות רלוונטיות שונות כולל למושגים "דבר" ו"מרמה".

יסודות עבירה זו הן מרמה של מצג כוזב; וקבלת "דבר" באמצעות מרמה/מצג כוזב אלה; משמע קשר סיבתי בין המצג הכוזב לקבלת הדבר.

היסוד הנפשי- מודעות לרכיבים העובדתיים (התנהגות, נסיבות, אפשרות התרחשות התוצאה) ובנוסף מחשבה פלילית של לפחות פזיזות ביחס לאפשרות התרחשות התוצאה.

להלן מספר תובנות יסוד ביחס לפרשנות רכיביה העובדתיים של עבירה זו (ר' למשל יעקב קדמי, על הדין בפלילים, חלק שני, מהדורה מעודכנת תשס"ו-2005):

- למושג "קבלה" משמעות רחבה מקבלה פיזית של חפץ מטלטל, והלכה למעשה המדובר בכל השגת דבר או זכייה בדבר.
  - למושג "דבר" הגדרה חקוקה בסעיף 414 לחוק העונשין- "מקרקעין, מיטלטלין, זכות וטובת הנאה", כאשר למושג ניתנה בפסיקה משמעות רחבה ביותר:

הוא כולל כל הישג, יתרון, צורך, תועלת, הטבה, הנאה, סיפוק, עבור המרמה, לרבות מופשט, גופני ונפשי; ואף די בעצם הפגיעה בחופש הרצון, חופש הבחירה, ושיקול הדעת, של המרומה, בין של אדם פרטי בין של גורם רשות או ציבור.

ר' למשל ע"פ 1784/08 פרי, ע"פ 1075/98 אופנהיים, ע"פ 752/90 ברזל, ע"פ 310/85 זוסיה, ע"פ 499/72 אל שעבי.
  - למושג "מרמה" הגדרה חקוקה בסעיף 414 לחוק העונשין- "טענת עובדה בענין שבעבר, בהווה או בעתיד, הנטענת בכתב, בעל פה או בהתנהגות, ואשר הטוען אותה יודע שאינה אמת או שאינו מאמין שהיא אמת". מדובר אם כן בטענת כוזבת, מצג כוזב, הטעיה, לרבות בהתנהגות.
  - אין נפקא מינה אם ה"דבר" נתקבל בשביל עושה מעשה העבירה או בשביל אחר, אם נתקבל על ידי עושה מעשה העבירה או על ידי אחר.
  - נתקבל דבר במרמה- אין בחשיפת המעשה (ואפילו הוחזר או בעניינינו תוקן הדבר) כדי להפכו למעשה עבירה של ניסיון בלבד. אם הרמאי נתפס אחרי ביצוע עבירת המרמה, אין זאת אומרת שעבירתו יורדת בדיעבד לדרגת ניסיון לרמות.
48. אם כן, בעניינינו, כאשר הנאשמים, בצוותא, בהחלטה משותפת מודעת, הציגו בפני מערך ביקורת הגבולות, הממוכן והאנושי, מצגים כוזבים כאילו הנאשמת התייצבה והזדהתה בפני בקר ממוכן כדין; כאילו קיבלה בעקבות כך גייט פאס כדין; כאילו הגייט פאס בו אחזה בעת צעידתה מאולם הביקורת לשערי המעבר הוא זה שלה שהונפק לה כדין; וכאילו עברה בשערי המעבר באמצעות גייט פאס שלה שהונפק לה כדין- בעוד שבפועל לא עשתה דבר מכל אלה- רימו השניים במובהק את מערך ביקורת הגבולות.
- כאשר הנאשם היתמם בפני בקרית הגבול שתפסה אותם בכניסה, טען בפניה שאינו ידוע במה מדובר, ואף שאינו מכיר כלל את הנאשמת, המשיכה מרמה זו בצוותא גם לאחר תפיסתם.

כאשר בכל מצגים כוזבים/מצגי מרמה אלה, ביקשו והצליחו הנאשמים (עד תפיסתם), לקבל הישג, יתרון, צורך, תועלת, של השלמת עצם המעבר שלא כחוק, ובכך שיבוש רישום מעברי הנאשמת;

וכאשר בעשותם כן, פגעו ישירות בחופש הבחירה, חופש הרצון ושיקול הדעת של מערך ביקורת הגבולות, אשר אין ולא יכולה להיות כל מחלוקת שאלמלא המרמה היה מבקש לתעד את מעברי הנאשמת כדין, ולא היה מאפשר את המעברים ללא התייצבות, הזדהות ותיעוד כאמור (גם שני הנאשמים, בחקירותיהם הנגדיות, אישרו תובנה פשוטה זו);

באופן ברור ומובהק, קיבלו השניים באמצעות ה"מרמה", "דבר" אותו רצו ולו נזקקו.

49. כיוון שעשו כן פעמיים נפרדות, הן ביציאה, והן בכניסה, בשני מועדים נפרדים, בפער זמנים ניכר, במעברים שונים, בפרטי ביצוע משותף משתנים (מעבר הנאשם מאחורי רות, מעבר הנאשם מאחורי הנאשמת), תוך מרמה של בקרי ממוכנים שונים, ובקרים אנושיים שונים, כשהיה באפשרותם להתחרט ולהתעשת במעמד הכניסה אך הם לא עשו כן, מובן כי ביצעו את העבירה פעמיים נפרדות.

6. פרשת ההגנה (בנוגע למישור עובדות, אחריות ואשמת הנאשמים)

הערה מקדימה:

בפרק זה, כפי הנלמד משמו, תוצג פרשת ההגנה, הנוגעת לעובדות כתב האישום, על בסיסן יש לנתח את יסודות העבירות המיוחסות לנאשמים. ביחס למישור זה, עדי ההגנה הרלוונטיים היו שני הנאשמים ושני הורי הנאשמת.

מנגד, ראיות וקטעי עדות (בחקירה ראשית או נגדית), בפרשת ההגנה, הנוגעים לטענות והסוגיות המשפטיות האחרות החיצוניות לשאלת בירור העובדות, האחריות והאשמה כפשוטן, לא יוזכרו בפרק זה, אלא בפרקים 7-8 לפי העניין.

50. בפרשת ההגנה לא היה כדי להחליש או לשנות כהוא זה, את התשתית הראייתית המפלילה המספקת והאיתנה שהוצגה בפרשת התביעה, להוכחת כל עובדות כתב האישום, והתקיימות יסודות כל העבירות על סמך ראיות ועובדות אלה.

51. כאמור, בעוד שהמענה המקורי לכתב האישום היה עמוס ב"כפירה", "חוסר אישור" או התעלמות ביחס לעובדות רבות בכתב האישום, הרי שבמהלך שמיעת הראיות, מעדויות הנאשמים, הערות ב"כ הנאשמים, והערות בית המשפט הנכבד, עלה שהלכה למעשה קיימים מצד הנאשמים שלושה מוקדי כפירה ומחלוקת בלבד במישור העובדתי:

שניים מהם בלבד, ביחס לעובדות הכלולות בתוך כתב האישום, והנוסף, ביחס לנסיבה מחמירה אפשרית שהינה חיצונית לכתב האישום ומעבר לנדרש בו.

52. בטרם ניגש מיד לדון בכל אחד משלושת מוקדים אלה, נזכיר שמלכתחילה, אין באף אחד מהם, גם אם היינו מניחים לרגע את קבלתם, כדי לשנות מתוצאות אחריותם ואשמתם של הנאשמים בכתב האישום; אלא, לכל היותר, כדי להפחית במידת קלה, באופן נקודתי, לפי העניין, את מידת חומרת המעשים והעבירות.

הכפירה בתועלת משפטית בטענה לתועלת אישית, בין אישית או נפשית

53. הנאשמים כופרים בכך שמעשיהם, בשלב הבא, נועדו להועיל להם משפטית דווקא, בנוגע לאיזה מההליכים המשפטיים שהתקיימו באותה עתה בינם לבין חני נוה. לטענת הנאשמים, מעשיהם נועדו בשלב הבא להועיל להם אישית, בין אישית, או נפשית בלבד.

54. אך כאמור, כתב האישום מלכתחילה מייחס **שעצם הסתרת הנסיעה/שיבוש רישום הנסיעה, הוא התועלת אותה ביקשו להשיג הנאשמים בקשר ל"סכסוך הגירושים" כהגדרתו הרחבה**; אינו נכנס לשאלה באיזה מישור או אופן בדיוק היה בדבר להועיל למצבם בשלב הבא; ומכאן שלא נדרש כלל, ובהתאם כולל גם אפשרות, לכך שהיה בדבר, באותו השלב הבא, להועיל לנאשמים אישית, בין אישית או נפשית (ולא משפטית).

משכך, "כפירה" זו, איננה כפירה בעובדות הרלוונטיות בכתב האישום, **אלא הודאה בהן**.

מדובר רק בכפירה בנסיבה מחמירה אפשרית, אותה עלול בית המשפט הנכבד לקבוע על בסיס הראיות שהוצגו בפניו במהלך שמיעת הראיות, מעבר לעובדות כתב האישום.

55. בכך ניתן היה לסיים את ההתייחסות למוקד כפירה זה. אך מעבר לנדרש להוכחת עובדות כתב האישום, למען השלמת התמונה, תתייחס המאשימה בקצרה למוקד כפירה זה.

56. במכלול הראיות שהוצג בפני בית המשפט הנכבד, קיימות ראיות **משמעותיות רבות** להוכחת נסיבה מחמירה זו, משמע, לכך שהמישור המדויק בו הייתה אמור לבוא לידי ביטוי התועלת שבהסתרת הנסיעה המשותפת/התיעוד לה, בשלב הבא, היה אכן המישור המשפטי (ולא רק האישי, הבין אישי או הנפשי).

מסמך בו פירוט ראיות אלה מצורף ומסומן נספח ב.

57. בית המשפט הנכבד אשר נחשף לראיות אלה במסגרת שמיעת הראיות, מוזמן ומתבקש כמובן להתייחס לכך במסגרת הכרעת דינו אם ימצא לנכון לעשות כן.

58. מנגד, אל מול ראיות משמעותיות אלה, בליבת טענת ההגנה הנגדית, למצוקה (ומכאן תועלת) במישור האישי, בין אישי או נפשי, עמדה מסכת טענות קשות מאוד של שני הנאשמים (בחיזוק מסוים אך מתון בהרבה של שני הורי הנאשמת), כנגד ובגנות חני נוח, אישיותה והתנהלותה במסגרת "סכסוך הגירושים".

בכלל זאת, ספגה חני נוח משני הנאשמים תיאורים וגינויים קשים במיוחד, שהמאשימה אינה מוצאת לנכון לצטטם במסמך זה.

ביום 16.2.22, במסגרת עדכון שהעבירה המאשימה אודות פניית חני נוח אליה בהקשר לטענות המושמעות נגדה, קבע בית המשפט הנכבד במפורש, שמותב זה העוסק בהליך הפלילי, לא ייכנס לגופו של סכסוך הגירושים, לא ייתן כל הכרעה עובדתית או אחרת באשר לגרסאות נבי הזוג הנוגעות אליו, ואין כל מקום להרחבת ההליך הפלילי העוסק בכתב האישום שבפניו, למסגרות אלה.

בהקשר ובתמיכה להחלטה זו של בית המשפט הנכבד, ר' גם בג"צ 188/96 גד צירינסקי.

מכאן שבית המשפט הנכבד כבר החליט שלא ניתן יהיה, ואין בכוונתו, לקבל כל טענה של ההגנה במישור זה.

במצב דברים זה, גם אין מקום להתייחסות והתמודדות של המאשימה לטענות האמורות במסגרת סיכומיה.

59. עם זאת, נאמר רק בקצרה את הדברים הבאים :

כאמור, מתיעוד מצלמות האבטחה ביציאה מן הארץ, לא נראית הנאשמת בכל לחץ, היסטריה, חרדה, פחד מוות, אימה, טירוף, בכי, שיתוק, אובדן עשתונות, לא נראית כמי שכל הזמן מסתכלת לאחור על גבה שמא יתקפו אותה ויפגעו בה, הנאשם לא נראה הולך מאחוריה ושומר עליה ממאן שהוא, וכיוצא בטענות שהעלו הנאשמים על מצבה הנפשי של הנאשמת במעמד זה, לפי הנתען כתוצאה מהתנהלותה של חני נוח כלפיה.

נהפוך הוא : הנאשמת דווקא נראית מתנהלת באופן רגיל ומושכל למדי, ואף מנהלת שיחת חולין מחויכת עם רות שניאורסון.

בנוסף, טענות ההגנה למצוקה האישית הנתענת כתוצאה מהתנהלות חני נוח, מבוססות בעיקרן על עדויות הנאשמים, להם יש ליתן מהימנות ומשקל נמוכים באופן כללי.

זאת לאחר ששניהם גם יחד, בטרם הודו לבסוף, לא אמרו אמת, באופן עקבי במשך מספר שעות, לבקריית הגבול, לשוטר הסיור, ולחוקרת המשטרה, והנאשמת אף סירבה לחתום על חקירותיה ראשונות אלה; במסגרת הודאותיהם כשאלה ניתנו, לא תאמו זה את זה

בתיאורם את הרקע המדויק למעשיהם (ר' סי' 34 לעיל); ואף במהלך עדותם במשפט, בעניינים שונים עליהם יפורט להלן, מסרו תשובות בלתי סבירות, וסתרו זה את זה.

לבסוף, ממילא, בעולם המשפט הפלילי, פעמים רבות, מבצעים נאשמים עבירות פליליות, על רקע מצוקה אישית כזו או אחרת.

גם אם אכן הייתה מצוקה כה גדולה כפי הנטען, היו יכולים הנאשמים בקלות לתת לה מענה חוקי. למשל, לוותר על נסיעתם המשותפת בתקופה בין אישית כה סוערת לטענתם.

למעשה, בית המשפט הנכבד כבר קבע בהחלטתו מיום 22.6.21 עליה יורחב בהמשך, שאין בטענות מסוג זה, גם אם היו מתקבלות, משום הגנה עבור הנאשמים:

"בענייננו, נטענו טענות שונות בעניינם של הנאשמים, מדוע לכאורה מצאו לנכון לעבור במעבר הגבול כאשר כלל לא היו מנועי כניסה לישראל, אך גם אלו לא הובררו עד תום ובוודאי שאין בהם כדי להוות טענת הגנה."

הכפירה בקבלת ההחלטה מראש (הטענה להחלטה ספונטנית לחלוטין)

60. הנאשמים כופרים בכך שהחלטתם הראשונית לבצע את המעשים והעבירות אותם ביצעו, ביציאה מן הארץ, התקבלה מראש. אלא, טוענים הם להחלטה ספונטנית לחלוטין, שם בשדה, ליד העמדות הממוכנות ושער הגבול ממש.

61. בניגוד לטענה זו, המאשימה הוכיחה מעבר לספק סביר שמדובר היה בהחלטה שהתקבלה זמן מה מראש (ולא בספונטניות מוחלטת כטענת הנאשמים):

הנאשמת מסרה בחקירתה השלישית בה הודתה, שהנאשמים "העדיפו בהחלטה משותפת" לבצע את המעבר באופן בו בוצע. מושגים אלה של העדפה, והחלטה, משותפות, מתקשים עד מאוד להתיישב עם אקט ספונטני מפתיע בו במקום.

הרקע והמניע של הנאשמים לביצוע המעשים והעבירות, היה נתון, ולא השתנה בכל צורה באופן מפתיע בשדה עצמו. לפיכך אין זה הגיוני וסביר שרק בשדה עצמו, החליטו לפתע להתמודד עם הנזק שייגרם להם אם תתגלה/תתועד נסיעתם המשותפת.

בנוסף, האופן הפלילי בו יצאו הנאשמים מהארץ, איננו כזה המאפשר ביצוע ספונטני בו במקום.

שיח מראש בין הנאשמים היו הכרחי כדי לשקול, להסכים ולהחליט לבצע את המעבר באופן כה חריג ומלחיץ למדי זה; וכדי לתאם, לחלק את התפקידים, לשתף פעולה, לבצע

וליישם את המעבר האסור כפי שבוצע. בכלל זאת: מי מהשניים לא יזדהה, מי ימסור למי את הגייט פאס, כיצד יעבור מי שמסר את הגייט פאס לאחר, מה יעשו בחזרה לארץ.

שיח מתחייב זה היה חייב מאופיו ומהותו להתקיים לפני ההגעה למכוונות הזיהוי, ואכן עולה מהראיות בתיק שהוא לא התקיים בו במקום:

ניתן להתרשם ממצלמות האבטחה שרות שניאורסון הייתה בסמוך לנאשמים בכל התהליך, החל מאולם הביקורת, ועד המעבר בשערי המעבר; רות שניאורסון מסרה בהודעתה שהוגשה בהסכמה, שבכל שלבים אלה, לא שמעה את הנאשמים מדברים על מעבר לא חוקי כזה או אחר; הנאשמים אכן לא נראים מנהלים שיח רציני כלשהו באולם הביקורת, בטרם התייצבות והזדהו הנאשם (בלבד) בפני הבקר הממוכן.

לפיכך, או ששיח כאמור התקיים זמן מה מראש-האפשרות המתבקשת והמתחייבת;

או שלא התקיים כלל והמהלך המשותף נעשה באופן אוטומטי-טלפתי-אפשרות מופרכת.

62. אל מול כל אלה, הרי שטענת הגנה זו של הנאשמים, מבוססת באופן בלעדי על עדויותיהם בלבד.

משכך, נזכיר שוב את המהימנות והמשקל הנמוכים שיש ליתן לעדויות הנאשמים באופן כללי, נוכח התנהלותם הנ"ל בטרם ובמסגרת הודאותיהם בחקירה;

וכן נוכח העובדה שבמהלך עדותם במשפט, מסרו תשובות בלתי סבירות, וסתרו זה את זה, בדיוק בעניין המדובר עתה:

הנאשם בעדותו בפני בית המשפט מסר שכן התקיימה שיחה בינו לבין הנאשמת בהקשר להחלטה הספונטנית הנטענת אך זו הסתכמה בדברים הבאים:

"פשוט היא אמרה אולי אני לא אעביר את הפספורט שלי ואני אמרתי טוב אל תעבירי את הפספורט שלך... טוב אז אל תעבירי את הפספורט והיא לא העבירה..."

שיח סתמי מינימלי זה, שאינו מתייחס כלל לשאלה **כיצד כן תעבור** הנאשמת מבלי שתעביר את הפספורט, לא היה יכול להספיק לנאשמים כדי לבצע את מעשיהם.

ואילו הנאשמת מצידה בכלל שללה כל שיח שהוא בנושא זה:

"ש: מי אמר למי לראשונה את הרעיון הזה. איך עלתה השיחה וכמה זמן דיברתם על זה?"

”ת: לא הייתה שיחה במקום. השיחה היחידה שהייתה היא שביקשתי מאפי לאגף את המקום...
לא היה שיח...
ש: היה צריך להחליט שעוברים בדרך הזה, שאת לא מזדהה בביקורת הגבולות, תכנית איך הוא עובר את זה, כל התוכנית והדיבור, מתי נעשה, מי יזם ומה נאמר?
ת: אתה תציג את זה איך שאתה רוצה. לא הייתה תוכנית, לא היה שיח...
ש: מי אמר למי שאפי ייתן לך את הכרטיס שתעברי איתו והוא יעבור עם כרטיס אחר?
ת: לא הייתה שיחה כזו...”.

מיותר לציין שגרסה זו, אודות העדר כל שיח שהוא בנושא, מופרכת מעיקרה.

לפיכך, בין לבין, לפרקים, כשהתקשתה להתמיד בקו זה במענה לשאלות חוזרות בנושא, נדדה הנאשמת לטענה חלופית לפיה איננה זוכרת מה היה במקום.

אם כן, שתי הגרסאות שמסרו הנאשם הנאשמת בעדויותיהם במשפט, אודות הספונטניות המוחלטת של מעשיהם, אינן סבירות, ואף סותרות זו את זו.

הכפירה באמרות הנאשם בפני בקרית הגבול

63. הנאשמים כופרים בכך שעם תפיסתם, הנאשם ניסה להיתמם ולהטעות את בקרית הגבול, הציג בפניה מצב כוזב בכזב שלא שהנאשמים לא יודעים על מה מדובר, ותחילה אף שאינו מכיר כלל את הנאשמת.

64. בניגוד לטענה זו, המאשימה הוכיחה מעבר לספק סביר שהנאשם אכן התנהל באופן זה מול בקרית הגבול.

זאת כאשר בנושא זה, ברור לחלוטין שיש ליתן בכורה ועדיפות מוחלטות, לדברי וגרסת הבקרית, על פני אלה של הנאשמים.

נוכח המהימנות והמשקל הרבים במיוחד כמפורט לעיל, שיש ליתן לבקרית, בכלל;

ואל מול המהימנות והמשקל הנמוכים כמפורט לעיל, שיש ליתן לנאשמים, בפרט.

65. העובדה שדברי הנאשם בפני הבקרית לא תאמו את התנהלות הנאשמים בשטח, כאשר הנאשמת הוציאה דברים משותפים לשניים מתיקה, אינה מורידה כלל מכך שהנאשם אמר לבקרית את מה שאמר. בעת תפיסת אדם בביצוע עבירה פלילית, טבעי שיהיה בלחץ, ושהתנהלותו לא תהיה קוהרנטית ותואמת לחלוטין. ויוזכר: הבקרית עצמה התייחסה באופן אותנטי ביוזמתה לחוסר התאמה זה בהודעתה שנמסרה בזמן אמת.

66. בנוסף, העובדה שהבקרת מסרה במכלול דבריה בדו"ח ובהודעה, שבשלבם מסוימים באירוע ובתשאול הכולל, כבר הבינה, או כבר נמסר לה, מפי הנאשמים או שני שותפיהם לנסיעה, שאכן הנאשמים יחד ולא כפי שאמר לה הנאשם, אינה מורידה כלל מכך שאכן אמר את הדברים שאמר קודם לכן.

67. נזכיר, שב"כ הנאשמים נמנעו במודע ובמושכל מלהתעמת עם העדה בנושא זה, לרבות לאחר הצפת הדבר לפרוטוקול על ידי ב"כ המאשימה. החלטה זו של ב"כ הנאשמים מדברת בעד עצמה.

7. התייחסות לטענות המקדמיות שהעלתה ההגנה במסמך המענה

פגם או פסול בכתב האישום: האשמת הנאשמים הן בעבירות יציאה וכניסה שלא כחוק לפי חוק הכניסה לישראל, והן בעבירות קבלת דבר במרמה לפי חוק העונשין, וזאת בשני כיווני המעבר

68. דינה של טענה מקדמית זו, בהיבטיה השונים, להידחות.

69. הערכים המוגנים והתכליות העומדים בבסיס עבירות הכניסה והיציאה שלא כחוק, שונים מאלה העומדים בבסיס עבירות קבלת דבר במרמה, כמוצג לעיל ביחס לכל אחת מהעבירות.

בהתאם, העבירות השונות משקפות ומבטאות חלקים פלייליים נפרדים, גם אם משלימים ושלובים, בהתנהלות הפלילית של הנאשמים המתוארת בכתב האישום.

70. בנוסף, בתחום עבירות המעבר, יש צורך והצדקה ענייניים מהותיים, לבטא את החומרה היתרה שבמרמת ביקורת הגבולות (לצורך השלמת הכניסה/היציאה שלא כחוק), באמצעות ייחוס העבירה המתאימה הנוספת של קבלת דבר במרמה.

שילוב מרמה של ביקורת הגבולות, מעבר לעצם המעבר הלא חוקי, כדי לבצעו, להשלימו ולהשיגו בהצלחה, מקל על מבצע העבירות להשלים ולהשיג את המעבר הלא חוקי בו הוא מעוניין (בין אם מעוניין בו כדי לעבור, ובין אם מעוניין בו כדי למנוע את רישום המעבר).

אדם שמרמה את ביקורת הגבולות בכך שעובר בשערי המעבר עם גייט פאס של אדם אחר, מגדיל עד מאוד את סיכויו להשלים ולהשיג את המעבר האסור מבלי להיתפס.

מנגד, אדם ש"רק" עובר באופן אסור אך מבלי לשלב בכך מרמה- יתקשה יותר להשלים ולהשיג את המעבר האסור מבלי להיתפס.

71. נוכח כל האמור, **אין כל מניעה, ואף יש הצדקה רבה, לשלב את שתי העבירות יחד.**

72. בהתאם לכך, כפי שהוסבר פעמים רבות החל מהשלבים המקדמיים בתיק זה, וכפי העולה ממוצג נ/2 אותו הגיש ההגנה עצמה (שהוגש גם על ידי המאשימה בשלבים המקדמיים), זוהי אכן מדיניות האכיפה העדכנית בתחום, באופן קבוע ויציב החל מיולי שנת 2018.

מאז, שילוב שני סוגי העבירות, נעשה כדבר שבשגרה בתיקים מסוג אלה, במקרים בהם יסודות עבירת קבלת דבר במרמה מתקיימים: הצגת מצג כוזב בפני ביקורת הגבולות, באמצעות מתקבל ומושלמת דבר המעבר שלא כחוק- שלעתים נחוץ כדי להשיג את עצם המעבר, ולעתים נחוץ כדי להשיג מניעה ושיבוש של רישום המעבר.

73. בהקשר זה ניתן להציג מעין כלל אצבע:

בתיקים בהם המעבר שלא כחוק כולל שימוש בגייט פאס של אחר ו/או טענות מילוליות כוזבות בפני בקר גבול אנושי, מתקיים מצג כוזב, והם כוללים עבירת קבלת דבר במרמה.

בתיקים שאינם כוללים מצגים כוזבים מעין אלה, אלא מסתכמים בהתחמקות מעיני בקרי הגבול, באמצעות השתחלות אחר אדם אחר ("מעבר כפיות"), מעבר מצידי השער, או מעבר מעל השער, לא מתקיים מצב כוזב, ולכן לא כוללים עבירת קבלת דבר במרמה.

74. יפה לכל עניין זה הקביעה שכבר קבע בית המשפט הנכבד, מסגרת החלטתו מיום 10.7.19 עליה יורחב להלן, לפיה אין כל בעיה במדיניות האכיפה הכוללת שילוב של שתי העבירות יחד:

"...ב"כ הנאשמים לא הצביעו על כל בעיה במדיניות האכיפה הנוהגת וביישומה. לא הוצגו דוגמאות ליישום בעייתי של המדיניות האמורה ו/או לכך שהמדיניות עצמה אינה סבירה..."

כמו גם הקביעות הנוספות הדומות שכבר קבע בית המשפט הנכבד, במסגרת החלטתו הנוספת מיום 22.6.21 עליה יורחב להלן, לפיה:

"מקום שיסודותיה של עבירת המרמה, שהיא עבירה עצמאית, מתגבשים, יש מקום להגיש כתב אישום אף בעניין עבירות אלה..."

הנאשמים לא מצביעים על כל בעיה במדיניות האכיפה הנוהגת וביישומה, כמו גם לא מצביעים על כל ראיה שיש בה כדי להוכיח כי המדיניות עצמה איננה סבירה וכי יש בה לפגוע ביכולת הנאשמים להגן על עצמם."

75. עוד יפים לכל לעניין זה הדברים שנקבעו ביום 15.9.20 במסגרת ת.פ. (שלום ראשלי"צ) 45165-01-20 דהאן (שם, לגבי עבירות סיוע):

"עבירת הסיוע להפרת הוראות חוק הכניסה לישראל אינה כוללת את כל הרכיבים העובדתיים של עבירת סיוע לקבלת דבר במרמה. מדובר בשני סעיפי חיקוק שונים בעלי תכליות ומטרות שונות. בנסיבות אלה, אין פסול בשימוש בשתי העבירות זו לצד זו, באופן שיתן ביטוי מדויק יותר לעובדות כתב האישום, כאשר כל אחת מהן תציב זרקור על חלק אחר של העובדות המפורטות בו, גם אם חלק מהעובדות משותפות לשתי העבירות. עבירה של סיוע לקבלת דבר במרמה נועדה לבטא את יסוד המרמה שבמעשי הנאשם, יסוד אשר אינו קיים בהכרח בל עבירה של הפרת הוראות חוק הכניסה לישראל, כמו למשל במקרים של עקיפת שער הכניסה לישראל, קפיצה מעל השער והיצמדות לאחר העובד בשער הכניסה..."

בענייננו מתקיים יחס של השלמה בין שתי העבירות, להבדיל מיחס של חפיפה מלאה.

מהאמור עולה כי ברמה המשפטית אין בעצם הכללת עבירת המרמה יחד עם עבירות מתוך חוק הכניסה לישראל, כדי להוות, ככלל, פגם או פסול בכתב האישום, והיא אף אינה עומדת בסתירה, לא כל שכן סתירה מהותית, לעקרונות של צדק והגינות משפטית".

ורי לעניין זה גם את ע"פ 3336/12 רבי וע"פ 10736/04 כהן, אליהם פנה בית המשפט בעניין דהאן הנ"ל.

76. באשר לייחוס שני סוגי העבירות פעמיים, לכל כיוון מעבר, ר' ההסבר המוצג בסעיפים 44 ו-50 לעיל.

מעבר לכך, ניתן לומר שגם טענה זו כבר הוכרעה הלכה למעשה בהחלטות השיפוטיות הקודמות הנ"ל עליהן יורחב בהמשך, שכן כבר במסגרת ההליכים המקדימים המדוברים העלו ב"כ הנאשמים את הטענה, ובית המשפט הנכבד לא ראה לנכון לקבלה בכל צורה.

הגנה מן הצדק - אכיפה בררנית

נקודת המוצא: דחיית טענה זו בשתי הזדמנויות קודמות בטרם שמיעת הראיות

77. ביום 10.7.19, במסגרת הליך מקדמי, קבע בית המשפט הנכבד, שההגנה לא הקימה אף לא חשד ראשוני, לקיומה של אכיפה בררנית בתיק זה.

בהחלטה מפורטת ויסודית זו, קבע בית המשפט הנכבד את הדברים הבאים:

"בהתאם לנקבע בפסיקה, לאחר הקביעה העקרונית כי הנושא שלצורך הוכחתו מבקש הנאשם מסמכים ונתונים יכול להועיל להגנתו, כפי שהדבר נכון לגבי טענת אכיפה בררנית, יש לבחון האם הוכח ברמה הראשונית חשד לאכיפה בררנית שכזו...".

"...ב"כ הנאשמים לא הצביעו על כל בעיה במדיניות האכיפה הנוהגת וביישומה. לא הוצגו דוגמאות ליישום בעייתי של המדיניות האמורה ו/או לכך שהמדיניות עצמה אינה סבירה...".

"יודוק, המאשימה העבירה לב"כ הנאשמים דוגמאות שונות לכתבי אישום שהוגשו בעבירות כבענייננו. אמנם, לא כל הדוגמאות שהובאו הן כאמור בעלות נסיבות זהות, אך עיון באלו אשר נסיבותיהם דומות מלמד כי החלטת המאשימה להעמיד לדין את הנאשמים בענייננו בעבירות כפי שיוחסו להן, אינה לא מידתית ולא סבירה והיא אכן תואמת את מדיניות האכיפה הנוהגת. ההבדלים עליהם עומדים ב"כ הנאשמים נוגעים למיחות העושה או לחומרת המעשה, אך לא באופן המלמד כי מדיניות האכיפה יושמה באופן פסול...".

איני סבורה כי ההגנה ביססה תשתית ראייתית ראשונית לטענת האכיפה הבררנית.

טענת ב"כ הנאשמים כי מן הדוגמאות שהוצגו להם לא ניתן ללמוד דבר, שכן אין מדובר בנסיבות זהות, הינה טענה ערטילאית וכללית. לכל תיק נסיבות שונות מעצם מיחות העושה, האופן בו התנהל וכי. אין מקרה זהה למקרה אחר, שכן בכל מקרה, לא יכולות להיות נסיבות זהות. כל תיק ותיק נבדק על פי נסיבותיו...".

78. ביום 9.12.19 דחה בית המשפט העליון בשבתו כבג"ץ עתירה שהגישו ב"כ הנאשמים נגד המאשימה ונגד בית המשפט הנכבד והחלטתו הנ"ל (בג"ץ 4922/19), בפסק דין במסגרתו קיבל וגיבה את החלטת בית המשפט הנכבד על כלל היבטיה.

79. ביום 22.6.21, במסגרת הליך מקדמי דומה חוזר, קבע בית המשפט הנכבד, פעם נוספת, שלא קם חשד ראשוני לאכיפה בררנית, ושיש לדחות את טענת האכיפה הבררנית לגופה.

בהחלטה מפורטת ויסודית נוספת זו, קבע בית המשפט הנכבד את הדברים הבאים:

"אין לי אלא לשוב על קביעותיי במסגרת החלטתי הקודמת שלפיה, לא ניתן למצוא כתבי אישום זהים, ויכול שמקרים קודמים לא כללו יסודות של עבירות מרמה. מקום שישודותיה של עבירת המרמה, שהיא עבירה עצמאית, מתגבשים, יש מקום להגיש כתב אישום אף בעניין עבירות אלה.

לא מצאתי לקבל את טענת הנאשמים, שלפיה שינוי המדיניות נעשה "לכבודו" של נאשם 1 ו/או כי יש בשינוי מדיניות זה כדי לקבוע כי ההחלטה על שינוי מדיניות כשלעצמה בלתי

סבירה, שרירותית ומפלה. זאת, מאחר שלמועד ההנחיה ושינוי במדיניות האכיפה אין קשר למועד בו נעברה העבירה לכאורה על ידי הנאשמים, כחצי שנה מאוחר יותר.

הנאשמים לא מצביעים על כל בעיה במדיניות האכיפה הנוהגת ובישומה, כמו גם לא מצביעים על כל ראיה שיש בה כדי להוכיח כי המדיניות עצמה איננה סבירה וכי יש בה לפגוע ביכולת הנאשמים להגן על עצמם.

אני שבה ומדגישה, העובדה כי אין בנמצא כתבי אישום זהים לכתבי האישום כנגד הנאשמים, (אין בה- ר.ר) כדי להרים את הנטל להוכיח קיומה של אכיפה בררנית ואו להתיר לנאשמים את הפלטפורמה לטעון לקיומה של אכיפה בררנית בשל כך.

מטבע הדברים הנסיבות המפורטות בכתבי האישום שונות בין תיק לתיק ועבירה המיוחסת לנאשם אחד יכול שלא תהא מיוחסת לנאשם אחר באירוע אחר ואף באותו אירוע. ההבדלים עליהם עומדים הנאשמים נוגעים למיהות העושה או לחומרת המעשה.

נקודת המוצא בהליך הפלילי, היא כי מקום בו קיימות ראיות מספיקות להוכחת עבירה, יש עניין לציבור באכיפתה וניתן להוסיפה לעובדות כתב האישום. זאת ועוד, ראיה להחמרת מדיניות האכיפה, הועברה לנאשמים במסגרת תשובת הממונה על חופש המידע במשרד המשפטים מיום 26/2/20 והוצגה להם פרפרזה של התרשומות הפנימיות האמורות הקיימות ברשות המאשימה.

במסגרת ההליך העיקרי, יוכלו הנאשמים להעלות טענות הסותרות את קיומה של עבירה של קבלת דבר במרמה ולקבוע כי לא היה מקום להגיש כתב אישום כנגד הנאשמים בעבירה זו או בכלל כי לא היה מקום להגיש את כתב האישום וכי יש לזכות את הנאשמים. ואולם, אין באמור כדי להצביע על תשתית לכאורית נמוכה ככל שתהיה לקיומה של אכיפה בררנית.

עיינתי בכתבי האישום הקודמים כמו גם בכתבי האישום החדשים ולא מצאתי כי הצדק עם הנאשמים בעניין זה, אין לי אלא לחזור על קביעותי הקודמות, לפיהם, מטבע הדברים, כתבי אישום שונים, מכילים עבירות שונות, עובדות שונות ונסיבות שונות. העובדה כי פלוני לא ידע כי אין מניעה לכניסתו לישראל, אין בה כדי לקבוע כי לא ביצע את העבירה או כי עניינו לא דומה לעניינם של הנאשמים, שאף הם לא היו מנועי כניסה לישראל.

במקרים מסוימים רגישים, בהם מעורבים בעלי תפקידים ציבוריים, החקירות מלוות מטבע הדברים, על ידי היועץ המשפטי לממשל או פרקליט המדינה או מי שהוסמך על ידו והוא אשר בוחר את הגורם המלווה והמטפל בתיק.

בנסיבות אלה, בייחוד בהתחשב במעמדו הציבורי של הנאשם 1, נכון למועד פתיחת החקירה, לא ברורה לי טרוניית הנאשמים, שלפיה התיק לווה וכתב האישום הוגש על ידי הפרקליטות ולא על ידי יחידת התביעות המשטרית.

...ככלל יש לפרט ככל הניתן את עובדות כתב האישום.

בנסיבות אלה, טענה זו של הנאשמים דינה להידחות. בענייננו, טוב עשתה המאשימה כי פירטה בהרחבה את כל העובדות אשר היו ידועות לה, אלה שרלבנטיות ואלה שלא.

במסגרת ההליכים המקדמיים בתיק זה הוגשו 3 בקשות מקדמיות, האחת בקשה לגילוי מסמכים, לגביה אף הוגש בג"צ נווה, ו- 2 בקשות נושא החלטה זו, במסגרתם עותרים הנאשמים, בין היתר להורות על ביטול כתב האישום בטענה של אכיפה בררנית, כאשר במסגרת הבקשה השנייה, עותרים הנאשמים בין היתר כי יימסרו לעיונם כתבי אישום ו/או חומרים שלטענתם יש בהם כדי לסייע להם בהגנתם.

טענות הנאשמים נבחנו אחת אחת וכן נבחנה הרלבנטיות שלהם להליך שבפניי.

מצאתי לדחות את טענות הנאשמים ועתירותיהם...

שתי הבקשות על כל רכיביהן נדחות".

80. נזכיר שאת שתי החלטות יסודיות אלה, נתן בית המשפט הנכבד, לאחר קריאת ושמיעת טיעונים ארוכים ומופרטים עד מאוד בכתב ובעל פה, ולאחר שנחשף במסגרתם, בין היתר, לעשרות כתבי אישום רלוונטיים שהוגשו נגד נאשמים ישראלים בתחום עבירות המעבר לפני ואחרי ענייננו- לרבות במקרים שונים של מעבר ישראלים ללא כל מניעה חוקית, ואף ללא מגבלה מעשית אחרת, לבצע את המעבר כחוק.

81. לפיכך בשלב זה כל שנותר לעשות הוא לראות האם חל שינוי כלשהו במישור זה, במהלך שמיעת הראיות.

שינוי כזה אכן חל: הצטברו עוד ועוד עדויות וראיות נגד קיומה של אכיפה בררנית מכל סוג, המחזקות ומהדקות עד תום את הצורך לדחות סופית טענה חוזרת זו.

עדויות של דניאל אפשטיין- 24.10.21

82. להלן הדברים הרלוונטיים שמסר עד זה בעדותו :

ש" : מהזכרון שלך כמה מקרים בחודש היו מקרים שאנשים עברו שלא שהניחו את הגייט פס על המכונה ?

ת : אני לא יודע כמויות...

ש : אתה יודע משהו על כמה מקרים מעכבים, חוקרים, ומגישים כתבי אישום?

ת : אני התהליך שלי זה להגיע למקום, לעכב, להעביר את זה לחקירות..."

83. מדברים אלה עולה שבכל מקרה בו אדם עבר בלי להניח גייט פאס, המקים חשד למעבר מודע/מכוון מעין זה, נקרא השוטר לעכב ולהעביר לחקירות.

עדותה של סופי הוד - 24.10.21

84. להלן הדברים הרלוונטיים שמסרה עדה זו בעדותה:

"אם נעברה עבירה פלילית, פונים למשטרה..."

מובאים לחקירה "כל הסל הפלילי שניתן להעלות על הדעת: מעוכבים, דרושי חקירה, אנשים שעוברים בצורה לא חוקית, מוברים שיש בזמן האחרון, שנכנסים בצורה לא חוקית לישראל".

"העבירה שאנחנו מדברים עליה היא כניסה ויציאה ללא אישור, אין דבר כזה שלא חקרנו, לא זכור לי כזה מקרה של אדם שהגיע לארץ באופן לא חוקי והוא לא נחקר... שאדם יוצא באופן לא חוקי מישראל וחוזר לישראל ואז נתפסת הפעולה שהוא יצא באופן לא חוקי, הם מגיעים אלינו לחקירה ותמיד נחקרים... כל מקרה שמדבר על עבירה פלילית שבוצעה, נחקר..."

...נכון. וקטגוריה נוספת זה אנשים שמוברים מסיבות כאלה ואחרות... לשאלת בית המשפט כמה פעמים היו מקרים של אנשים שלא הייתה מניעה ליציאתם או להיכנס לישראל, ובכל זאת נחקרו אצלנו, אני משיבה שהיו מעטים...

ש: תאשרי לי שהסבירו לכם שאין מניעה ומה הסיבה המעשית למעשה אז הגבי שדה אמרה שברגיל סוגרים את העניין מחוסר עניין לציבור.

ת: לא היה ולא נברא, רוני שדה מעולם לא היא ולא אף אחד אחר מהחוקרים לא יכול להגיד משפט שכזה לאף נחקר.

ש: גם נווה וגם כץ אמרו את זה בצורה נפרדת, כשהם אומרים את זה הם משקרים?

ת: תשאל אותם, אני לא שמעתי את האמירה הזו לא מהם ולא מהקצינה שלי...

שמתי לב שבחקירה הראשונה היא נחקרה רק על חוק הכניסה לישראל ובחקירה השנייה על קבלת דבר במרמה, אני לא יודע מה הסיבה הספציפית לכך, אבל מתחילת שנת 2018 התקבלה מדיניות חדשה על חקירה בתיקים של חוק הכניסה לישראל, ועל קבלת דבר במרמה. המדיניות הועברה מהפרקליטות...

משנת 2018 התחלנו לחקור על קבלת דבר במרמה, עוד הרבה לפני התיק הזה...

אני לא יודעת למה לא חקרתי (קבלת דבר במרמה- ר.ר) בחקירה הראשונה, חקרתי בחקירה השנייה...אמרתי שאני לא יודעת למה זה נפקד מהחקירה הראשונה אבל זו מדיניות שהחלה הרבה לפני התיק הזה...זה היה אמור להיות כבר בחקירה הראשונה, אני לא יודעת למה זה לא נכלל בחקירה הראשונה, זה נכלל בחקירה השנייה...

אני לא יכולה להתייחס לכתבי אישום. זה לא מהחלטתי ולא בסמכותי, אבל נחקרו על קבלת דבר במרמה מתחילת 2018...ההנחיה לפעול בכל תיקי החקירה שמדובר בהם בהפרות הוראות כניסה לישראל היא לחקור על קבלת דבר במרמה..."

85. לעניין זה נזכיר שכידוע, מידת ההקפדה והדיוק בבחירת סעיפי האישום המדויקים המקימים את החשד הפלילי, חשובה במסגרת אזהרת חשוד בחקירה מסודרת תחת אזהרה, אך פחות במסמכים נלווים בהם ככלל משוקף החשד הכללי המדובר (כגון תקציר תיק- נ/6, דו"חות עיכוב- ת/8 ות/9, דו"ח נטילת אמצעי זיהוי- נ/7, כתב ערובה - נ/5).

נזכיר גם דבר נוסף מעבר לנדרש: אף במסגרת החקירה עצמה, אין חובה של ממש לפרט את כל סעיפי החשד הרלוונטיים המדויקים, כל עוד תוכן ומהות החקירה כוללת חשד מהותי לעבירות נוספות אלה (רי למשל רע"פ 1030/05 ברקו).

עדותה של אורנית עיני - 24.10.21

86. להלן הדברים הרלוונטיים שמסרה עזה זו בעדותה:

ש: **ואם זה קשור למעבר גבול, הברחה, צו, זה הולך למשטרה?**
ת: כן.

87. מדברים אלה עולה שמערך ביקורת הגבולות מעביר לטיפול המשטרה כל מקרה בו קם חשד למעבר גבול פלילי.

עדותה של אנהיט ורדניאן - 21.11.21

88. להלן הדברים הרלוונטיים שמסרה עדה זו בעדותה:

ש: את יכולה להגיד לי נניח בחודש, שבוע במשמרת, כמה מקרים יש של אנשים שעוברים ללא גייט פאס?
ת: המון זה קורה כל משמרת.
ש: ואז את כל המקרים הללו את מדווחת עליהם נכון?
ת: **מה שאני לא מצליחה לפתור בעמדה. אני מעביר למשרד, לטיפולם...**

ש: כשאת אומרת לסגור לבד, כלומר יש מקרים שאת סוגרת לבד, למה הכוונה?
ת: אם שניים עוברים ביחד, וגם לו יש פתק, ואז אני באה לעמדה המאושת, ואני רואה שם פתק, זה משהו טכני לשאלתך.
ש: בהרבה מקרים יש מעבר נקרא לזה ללא גייט פאס, את יכולה לומר לנו מה היחס בין המקרים של ישראלים למקרים של זרים באומדן כללי כמובן?
ת: לא. לרוב הזרים שעושים את זה הם עושים את זה בכוונה, ישראלים עושים את זה תמיד בטעות או כי הם לא מבינים שזה קשור.

ש: דיברת על הרבה מאוד מקרים שהרבה מאוד אנשים עוברים בצורה שגורמת לך לחשוב שמהו לא בסדר ולבדוק את העניין?

ת: כן.

ש: בכמה מהמקרים האלה מסתבר שהכל בסדר?

ת: רוב המקרים."

89. מדברים אלה עולה שבקר גבול מעביר כל מקרה שלא ניתן "לפתור בעמדה", משמע, כל מקרה בו חשד למעבר לא חוקי, לטיפול משרד אחראי משמרת/ראש המשמרת.

הבקר אינו מעביר הלאה, רק מקרים בהם אין כל חשוד כאמור, כאלה "שניתן לפתור בעמדה", כאלה שנעשים "בטעות או כי הם לא מבינים שזה קשור", כאלה בהם מתגלה לשני אנשים שעברו יחד יש (שניהם) גייט פאס כדין, וכדומה. מטבע הדברים אלה אכן אף "רוב המקרים".

עדותה של רוני שדה - קצינת חקירות אח"מ נתב"ג - 17.2.22

90. להלן הדברים הרלוונטיים שמסרה עדה זו- כשזכור מדובר **עדת הגנה**, שהגיעה **מטעם ההגנה**, ללא כל רענון שהוא מטעם המאשימה- בעדותה:

"בתקופה שאני שירתתי בנתב"ג "סבלנו" מעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק, על ידי אנשים שפשוט הבריחו את הגבול ובעצם לא ידענו, לא שהם יוצאים אם הם עשו עבירה ביציאה ולא כשהם נכנסים לארץ והעבירה נעשתה בדרכים שונות, בכל מיני דרכים. **נכנסו לפה אנשים ויצאו, שהם בעצם למעשה אנשים שקופים, אנחנו לא יודעים שהם פה או מי הם, זו עבירה שנאלצנו להתמודד איתה בנתב"ג בשל מעברי הגבול, הדרך שהם מתנהלים במעברי הגבול.**

ש. הם כמו שקראת להם שקופים?

ת. שאנחנו לא יודעים שהם נכנסו ויצאו.

ש. אני מניח הברחה נקרא לזה של גורמים שאין להם רשות להיכנס למדינת ישראל?

ת. גם. **לא רק.**

ש. נתחיל עם הגם, מה זה כולל?

ת. הקטגוריה שאתה מתכוון אליה כרגע זה אותם הרבה מאוד מהעשייה ונפח התיקים, **לא הכל**, נגעו לאזרחים גיאורגים שהבריחו את הגבול לארץ, כאשר מי שעומד מאחורי הדבר הזה הם לרוב גורמים עבריינים.

ש. את אומרת שזה חלק ניכר מהפעילות, אותם גורמים לא לגיטימיים (עבריינים לדבריך) שמבריחים עובדים זרים שאין להם היתר כניסה לישראל נכון?

ת. גם, **לא רק. יש הכל מכל וכל.** אני יכולה לתת דוגמאות בהן טיפילתי. אני מקשיבה לך בקשב רב ועונה לך מה שאני רוצה לענות. אני עונה מה שאני חושבת שהוא הכי מדויק ונכון לבית משפט...

במקרה הזה עבירה על חוק הכניסה לישראל וקבלת דבר במרמה, זהו, אלו עבירות שנפתחו בגין עבירות שאנו מדברים עליהם...

ש. חשוב שהתמונה תתברר בצורה אובייקטיבית, אנחנו בבית משפט. אל תלכי איתי אחורה. צעד צעד אחורה רגע אחד – הבנתי עד כה מדברייך שדיברת על תופעה רחבה של כניסה לישראל שלא כדין?

ת. תופעה שסבלתי ממנה מאוד כשהייתי קצינת אח"מ. כן.

ש. זאת אומרת שהיו הרבה מקרים ?

ת. מכל מיני סיבות. **אמרתי שהיו שם אזרחים שלא מזוהים**, והיו שם אזרחים זרים והרבה מאוד סיבות, זו הייתה תופעה שהיה קושי להתמודד איתה...

כל תיק כזה של כניסה לישראל וקבלת דבר במרמה, הולך לפרקליטות והפרקליטות יכולה ובסמכותה כמו בהרבה מאוד מקרים בתיקים שבסמכות הפרקליטות, יכולה לחתום על התיק והתיק מועבר לתביעה כשהפרקליטות מאשרת לתביעה להגיש כתב אישום בתיק הזה. ורק לאחר שהתיק מקבל חתימה הוא מוגש לתביעה...

ש. אמרנו שיש תופעה רחבה של הברחת גבול על ידי גורמים עבריינים נכון ?

ת. אוקי.

ש. תאשרי לי גם שיש לא מעט מקרים ואנחנו לא מדברים על "הברחה" אלא שיש אזרחים ישראלים שיש מניעה חוקית ליציאה או כניסה שלהם לישראל והם מנסים להיכנס חרף המניעה. הנתונים ברורים?

ת. כמו שאמרת, יש אזרחים שיש להם לדוגמא מאסר, הם דרושים לחקירה, עבריינים נמלטים, אלף ואחת סיבות, כמו עיכוב יציאה מהארץ או עריקות מהצבא, אם אלה יגיעו למעבר הגבול, השם שלהם יקפוץ והם יתפסו. כן

ש. נקרא לזה קטגוריה שניה?

ת. אני רגע רוצה לומר, **שאצלי מבחינתי בעיניים שלי זה לא מחולק, מבחינתי עבירה על חוק הכניסה לישראל + קבלת דבר במרמה היא אותה עבירה לכל הקטגוריות שציינת ואתה עומד לציין...**

עד שלב מסוים ממש בתחילת הדרך שהעבירה הזו התחילה מאוד להציק לנו, **בשלב מסוים קיבלנו הוראה להכניס את הסעיף של קבלת דבר במרמה, כי הוחלט שבעצם המעבר את הגבול נוספת לזה עבירה שמי שרוצה להסיג את הגבול לא נשאר בעבירת העוון שלא נתנה לנו מענה אמיתי לתופעה הזו אלא התווספה עבירת קבלת דבר במרמה, כי מי שרוצה לעבור את הגבול מנסה להשיג משהו ובכך מתקבלת עבירת קבלת דבר במרמה...**

נניח סגרתי תיק של קטיין שהיטלו בו והשתמשו בו, לא פתחתי לו תיק, סגרתי אותו מחוסר עניין לציבור כמו שמתעסקים עם נוער וכמו שחשתי שזה נכון לעשות. אגב, זה באמת מה שציינתי בפני בית משפט זה באמת אחד המקרים **הבודדים** שאני סגרתי...

ש. לפי דוח מבקר המדינה, מרבית התיקים לא הוגש בהם כתב אישום, אם אני אומר לך זאת מה את אומרת ?
 ת. **חוסר ראיות...**

ש. **המדיניות השתנתה אמרת?**

ת. **כן, בעקבות מבול של אירועים ואמרנו שקורה משהו והדבר נבחן מחדש.** גם אני חיפשתי דרכים שונות בספר החוקים למצוא עבירה מתאימה הנותנת מענה לתופעה שאנחנו סובלים ממנה....

ש. את התחלת אם שמעתי נכון בסוף 2017 אז תנסי למקם האם זה קרה אחרי חודשיים, שנה או יותר?
 ת. **בין סוף 2017 ל- 2018.** אני לא יודעת....

ת. אם אני לא טועה התביעה שלחה לי את זה לאחר החלטה עם הפרקליטות שמהיום **יפתחו גם את העבירה של קבלת דבר במרמה, כי אנחנו סבורים שהעבירה מכילה בתוכה גם את הרצון לא רק לעבור גבול, אלא גם לקבל משהו, כניסה לישראל, אי רישום ברשומות, לקבל את זה שהעברתי את זה או כיוצא בזה...**

ת. אני יכולה להגיד שככל שלמדנו את הדבר הזה יותר, את התופעה הזו יותר ויותר, כך גם היו לנו יותר כתבי אישום, כי ידענו לעסוק בזה יותר טוב, כמות כתבי האישום הלכה וגברה. אם אני לא טועה, אני לא רוצה להגיד, כמות כתבי האישום לאורך השנים הלכה והתגברה. **לתיק הספציפי הזה אין שום קשר לדרך שבה אני טיפלתי בתיקי החקירה האלו בנתב"ג. שום קשר. התיק הזה נוהל על ידי כשווה בין שווים, זו האמת וחשוב לי להגיד את זה. תיק זה טופל כשווה בין שווים, לכולם נפתחה עבירה של כניסה לישראל וקבלת דבר במרמה, כי זו ההנחיה ואני עובדת לפי הנחיות שאני מקבלת. זו אני וכך אני עובדת. לא רואה לא ימינה ולא שמאלה. יש ראיות בתיק הולך לכתב אישום, אין ראיות בתיק, התיק ייגנו. נסיבות מיוחדות מאוד, כמו שנתתי דוגמא לבית משפט, זה עניין לציבור...**

ת. **אין שום קשר בין המקרה של נווה לבין איזה שהוא שינוי ממני. אני לא שיניתי שום דבר, זה לא שינה לי שום דבר, לפני זה, זה קרה וגם אחרי זה. זה עוד תיק מבחינתי מבין התיקים האחרים. לגמרי...**

ש. מתי לראשונה את החשדת בקבלת דבר במרמה ?

ת. **ביום שניתנה ההנחיה.** אני עובדת בארגון היררכי, קיבלתי הנחיה. אני רוצה להגיד שאין שום קשר, אין קשר בין ההנחיה הזו לבין התיק הספציפי הזה, אם לא הייתה הנחיה באותו יום גם התיק הספציפי הזה לא היה נפתח בעבירה הזו. אם הייתה אמרתי, **שווה בין שווים.** זה לא משנה לפעולה שלי. כי הפעולה שלי מקורה בזה שכולם אותו דבר. לא אחד יקבל ככה ואחד ככה. אני לא אעשה דבר כזה...

ש. דיברנו על הקטגוריות של המקרים
 ת. אתה דיברת על קטגוריות **מבחינתי אין קטגוריות**, אני לא מסכימה איתך...

אפי ביקש ושאל מה יהיה עם התיק הזה. **אמרתי שאין לי מושג, אני לא יודעת.**

ש. אני יגיד לך בדיוק מתי התחיל השיח על החמרת המדיניות, מה היה בשיח ומתי התחילו ליישם את זה, תגידי לי אם זה נראה לך נכון. אני לוקח את זה מתוך מסמך הממונה על חופש המידע שחברי מחזיק בידו ומשום מה לא נעזר בו כששאל את השאלות. בתמצית – בתחילת שנת 2018 נוכח העלייה שהמטרה זיהתה משמע מרחב נתב"ג בעליה בהיקף התופעה העבריינית הרלוונטית ביקשה התביעה המשטרית, הייתה יוזמה של התביעה המשטרית להחמיר את מדיניות האכיפה, **זה היה בתחילת 2018 נשמע לך הגיוני?**
 ת. כן...

ת. אמרתי שקיבלתי הנחיה מהתובע שאמר לי תקשיבי מהיום אתם עושים גם ככה וככה. אמרתי את זה ואני חוזרת שוב. לא משנה דברים.
 ש. אני רק מפנה לתזמון. **בתחילת 2018 נשמע לך סביר?**
 ת. **נשמע לי סביר מאוד....**

ש. אני מציג לך **שמתועד פה שהחל מאמצע 2018 החל שימוש קבוע וסדור בקבלת דבר במרמה בתחום הזה?**
 ת. **מאוד...**

ש. תאשרי בבקשה **שבעוד שהיחידה החוקרת בפקודת החלה בתקופה הרלוונטית להחשיד בכל התיקים של מעברים שלא כחוק, כניסה לישראל ויציאה בנסיבות שונות גם בעבירת קבלת דבר במרמה**, הרי מי שהחליט בסופו של דבר האם אכן כל יסודות העבירה מתגבשים והאם אפשר באמת להאשים את החשודים השונים גם בעבירה הזו מעבר לעבירות חוק הכניסה לישראל, **היו רשויות התביעה?**
 ת. **בוודאי.**

91. יוער שב"כ הנאשמים נמנעו מלשאול את העדה כל שאלה, ביחס לטענת הנאשמים לפיה העדה מסרה להם שהתיק להערכתה צפוי להיסגר בעילת חוסר עניין לציבור.

3.2.22 ויתור על עדותו של יוסף שפרלינג - מפקד מרחב נתב"ג בשעתו -

92. בדיון מיום 21.11.21, במסגרת בקשה לזימון עדים, טען ב"כ הנאשם שמפקד מרחב נתב"ג דאז, יוסף שפרלינג, במהלך שיחה שקיים עם הנאשם לאחר סיום חקירת הנאשמים, מסר לנאשם שבנסיבות שהתבררו בחקירתם, "לא יהיה להם תיק", משמע התיק ייסגר מחוסר עניין לציבור.

זאת כפי שטענו גם לגבי החוקרת האחראית סופי הוד וקצינת החקירות רוני שדה.

לאחר מכן, בהמשך אותו דיון, במסגרת עדותו, העיד גם הנאשם שמפקד התחנה אמר לו, שבדרך כלל תיקים כאלה נסגרים בחוסר עניין לציבור, זאת לאחר שרוני שדה וסופי הוד גם הן אמרו לו דברים דומים.

93. החוקרת סופי כאמור שללה מכל וכל את הדברים כשנשאלה על כך; והקצינה רוני מסרה ביוזמתה שאמרה לנאשמים שאין באפשרותה לדעת מה יחליטו גורמי התביעה בעניינם ולאחר מכן לא נשאלה על ידי ב"כ הנאשמים דבר בנושא.

ואילו לגבי מפקד התחנה יוסף שפרלינג, לאחר שכבר זומן לדיון, בבוקר הדיון לו זומן ולו אמור היה להתייצב, הודיעה ההגנה שויתרה באופן גורף על עדותו.

94. כידוע, הימנעות ההגנה מהעדת עד הגנה מתבקש כביכול, מהווה חיזוק לראיות התביעה, ומחליש את ראיות ההגנה, בהיבט הרלוונטי הנוגע לעד זה (ר' למשל ע"פ 677-84 דוד, ע"פ 6101-16 עווד, ע"פ 10-1643 פלוני).

3.2.22 עדותה של אורנה סרויה - עובדת ביקורת גבולות לשעבר -

95. **עדת הגנה זו, והעדות שמסרה, מלכתחילה, אינן יכולות להיות רלוונטיות לענייננו:**

העדה לא מילאה בעברה כל תפקיד בנתב"ג (לא בביקורת הגבולות ולא במשטרה);
לא עבדה כלל בשירות הציבורי בתקופה הרלוונטית לענייננו (שנת 2018);
לא עבדה כלל בשירות הציבורי כבר מספר שנים קודם לכן (פרשה כבר בשנת 2015);
לא מילאה מעולם כל תפקיד הרלוונטי למדיניות החקירה והאכיפה הפליליות בתחום פלילי זה (חקירות מרחב נתב"ג, תביעות ראשלי"צ, פרקליטות מחוז מרכז).

96. **מעבר לכך, עדה זו, והעדות שמסרה, התאפיינו בחוסר הבנה מקצועית, כנראה, של חלוקת התפקידים והסמכויות הנוגעת לאכיפה פלילית.**

זאת שכן העדה הכלילה את עצמה באופן תמוה ושגוי, כחלק ממקבלי החלטות בדבר הגשת כתבי אישום בתחום פלילי זה ("מעולם לא הגשתי כתב אישום", "מעולם לא העמדנו לדין", "לא אכפנו אותה"), על אף שכאמור מעולם לא מילאה כל תפקיד הכולל סמכות לקבל החלטות על אכיפת והגשת כתבי אישום.

97. **לבסוף, עדה זו, והעדות שמסרה, התאפיינו במגמתיות בולטת ועיקשת, המצדיקות מתן משקל נמוך לדברים (הלא רלוונטיים והלא מקצועיים ממילא) שמסרה:**

העדה ביססה את כל עדותה וגישתה על סעיף 8(ב)(3) בחוק הדרכונים, הקובע עבירת חטא בלבד, אף שהוא כלל לא רלוונטי לאכיפה הפלילית בתחום הפלילי בו עסקינן בכלל, ובתיק ספציפי זה בפרט.

העדה משום מה המשיכה לעשות כן אף שהדברים הוסברו לה על ידי ב"כ המאשימה ובשלב מסוים אף על ידי בית המשפט הנכבד.

בכלל זאת, ניסתה העדה להתנער, ככל יכולתה, מעבירת הבסיס הרלוונטית הברורה הקבועה בחוק הכניסה לישראל, ומהעבירה הרלוונטית הברורה הנוספת של קבלת דבר במרמה במקרה בו המעבר שלא כחוק מבוצע במרמה באמצעות גייט פאס של אדם אחר.

העדה, כדי לתמוך בגישה המקלה שציירה, הציגה גישת ביקורת גבולות הגובלת בהפקרות במעברי הגבול, בכל הנוגע לישראלים, במהלך תקופתה, תחת אחריותה. כך, לפי עדות העדה, מערך ביקורת הגבולות בתקופתה, הלכה למעשה, הזמין ועודד ישראלים שביקשו מכל סיבה שהיא לשבש תיעוד ליציאתם/כניסתם, לנסות את מזלם ב"שיטת מצליח": אם לא ייתפסו, שיבשו את הרישום; אם ייתפסו, הרי ש"שום דבר לא יקרה", "מקסימום רישום בדוח פעולה", "העבירה הופסקה כשהוא נתפס", "לא נגרם נזק", "איפה העבירה? הוא נתפס", וכדומה.

קשה עד מאוד להאמין שכך אכן התנהלו הדברים בביקורת הגבולות בתקופתה של העדה.

העדה, כדי ליצוק בהפקרות נטענת זו מינימום של הגיון וסבירות, ניסתה והתעקשה לערב ולכרוך בין מקרים פליליים קלאסיים, בהם אדם עובר במודע ומכוון שלא כחוק כדי למנוע ולשבש את רישומי מעבריו, לעתים בצירוף מרמה של הבקרים כדי לעשות כן, לבין מקרים לא פליליים בעליל של בלבול, שגיאה, טעות, הידחפות בגלל עומס, וכדומה.

העדה מיאנה להסכים לקיומו של כל הבדל בין מקרים אלה מול אלה, ובאופן תמוה במיוחד, הציגה גישת ביקורת גבולות זהה ביחס לאלה ואלה גם יחד.

העדה, כדי לתמוך בגישה המקלה שציירה, התקשתה עד מאוד, ולמעשה סירבה, להודות בנזק (הברור) שנגרם למדינה כתוצאה משיבוש רישומי העוברים ושבים בגבולותיה.

העדה נקטה ללא היסוס במונחים גורפים, קיצוניים, נחרצים וחד משמעיים לגבי הגשת כתבי אישום דומים בעבר ("מעולם לא", "מעולם, מעולם, מעולם, חד משמעית", "מעולם לא העמידן לדין על אי הצגת דרכון או העברת גייט פאס אחד לשני"), זאת מבלי שטרחה לעשות כל בדיקה של ממש בנושא זה, ומבלי לסייג את דבריה בכך שלא עשתה בדיקה כאמור, ובכך שכלל לא עבדה בתפקידים רלוונטיים בנתב"ג מעולם.

העדה גם נקטה במונחים אלה, באופן מכליל, באשר לכל מקרה שהוא, מבלי לטרוח לסייג דבריה בכל הנוגע לנסיבות כל מקרה ומקרה.

כך, מבחינת עדה זו, אין ולא הייתה כל חשיבות לנסיבות משתנות אפשריות, כגון כמה פעמים בוצעה העבירה, האם בתכנון מוקדם או ספונטנית, האם נכללה מרמה של הבקרים, האם הייתה תכלית ויעד ברורים לעבירות כגון צורך ותועלת בשיבוש מכוון של הרישום, האם אדם התעשת והתחרט לאחר מעבר פלילי בכיוון אחד או ניסה להשלים את המלאכה הפלילית גם בכיוון הנוסף, וכדומה.

עדות העדה עמדה בסתירה לכתבי אישום או בייקטיביים, החל מזמן מה לאחר פרישתה (שנת 2017) ואילך, שהוצגו לבית המשפט הנכבד במסגרת ההליכים המקדמיים.

משהוצג לעדה מדגם של כתבי אישום אלה לרבות גזרי דין מרשיעים בעניינם (ת/24)- כולם נגד ישראלים שלא הייתה להם כל מניעה או מגבלה לבצע את המעבר- ניסתה באופן מאולץ ועיקש לאתר, יש מאין, אבחנות בלתי קיימות בינם לבין ענייננו.

בהעדר אבחנות רלוונטיות אמיתיות בנמצא, הפנתה העדה באופן שטחי להעדרה של עבירת קבלת דבר במרמה בכתבי האישום האחרים המדוברים- זאת מבלי כלל לנסות להתעמק ולהבין את יסודות עבירה זו, באיזה סיטואציה אלה מתקיים ומתאפשרים לתביעה, החל ממתני הוחמרה מדיניות האכיפה לכדי שימוש גם בעבירה זו, וכיוצא ב נתונים בסיסיים שמצופה מעד רציני ואובייקטיבי להתעניין בהם, ולו למראית עין, בטרם הוא מציע אבחנות ופערים בין מקרים.

העדה תמכה באופן שטחי ונמהר את דבריה במקטע מדו"ח מבקר המדינה (נ/3) אודות "סגירת" תיקים, מבלי כלל להתעניין באיזה עילה אלה נסגרו. זאת כאשר ברור לכל, יש לקוות גם לעדה, שלתיקים שנסגרו בחוסר ראיות, אין כל נפקות לענייננו. כאן המקום לציין, שגם לפי מקטע דו"ח זה, החקיקה הבסיסית הרלוונטית לתחום עבירות המעבר היא חוק הכניסה לישראל, וכלל לא חוק הדרכונים.

העדה טענה ללא כל בסיס מינימלי, שאפילו בהווה, כיום, שרירה וקיימת הגישה המקלה שהציגה, בזו הלשון:

"אני יודעת ומדברת עם חברים שעדיין בשירות ויודעת שהמדיניות עדיין לא השתנתה". זאת כשבפועל ידוע שכבר לפני שנים הוחמרה מדיניות האכיפה בתחום, ומוגשים בו כתבי אישום רבים, גם במקרים של מעבר אסור של ישראלים ללא כל מניעה או מגבלה (אף ההגנה לא חולקת על כך אלא רק טוענת שכל זאת נעשה "לכבוד" הנאשם). רק בהמשך, משהוצגו לה כתבי אישום האמורים העומדים בסתירה ישירה לדבריה, חזרה בה לפתע מדבריה, ומסרה שאם זה "אחרי 2017 זה לא מפתיע אותי".

עדותו של אריה סמיונוב- חוקר במרחב נתב"ג לשעבר- 3.2.22

98. מדובר במי ששימש כחוקר במרחב נתב"ג למספר שנים, החל משנת 2014 ועד שנת 2019.

במובן זה, עד זה, והעדות שמסר, יכולים היו להיות רלוונטיים במידת מועטה לענייננו (במידה מועטה: שכן מדובר בחוקר ולא בגורם תביעה האמון על קבלת החלטות אכיפה).

99. אלא שבפועל עד זה הפגין חוסר הבנה, בקיאות ושליטה אודות מה שהתרחש אובייקטיבית בחקירות מרחב נתב"ג באותה תקופה, ומכאן שיש לתת לעדותו משקל נמוך, ולדחות את תוכנה:

עדותו של העד עמדה בסתירה חזיתית לכתבי אישום אובייקטיביים, לרבות מהשנים בהם עדיין שירת בחקירות מרחב נתב"ג (2017-2019), שהוצגו לבית המשפט הנכבד במסגרת ההליכים המקדמיים.

משהוצג לעד מדגם של כתבי אישום אלה (ת/24)- כולם נגד ישראלים שלא הייתה להם כל מניעה או מגבלה לבצע את המעבר- "המציא" העד באופן עיקש ומאולץ, יש מאין, אבחנה בלתי קיימת בין ענייננו, לבין כתבי אישום אלה, והיא מעורבות כביכול של זרים, מקום שלא הייתה בכתבי האישום האמורים כל זכר לכזו. זאת עשה על דרך גישה חקירתית-אכיפתית ספקולטיבית ("זה הרי ברור שהוא הכניס גיאורגי או משהו כזה", "אני חותם לך שזה אזרח גאורגי או מישהו בקבוצה הזו"), שלמרבה המזל איננה משקפת ומאפיינת את מלאכת מערכת החקירה והאכיפה בישראל.

העד התעקש על אבחנה מומצאת זו גם כאשר ב"כ המאשימה הקריא לו בפשטות את עובדות כתבי האישום אליהם התבקש להתייחס.

לבסוף ניסה העד לספק הסבר אחר להגשת כתבי אישום אלה, והוא, "רוח הציבור", אך לא ידע לומר מה הייתה "רוח הציבור" המדוברת שהובילה את המשטרה להגיש כתבי אישום קודמים אלה החל משנת 2017.

עדותו של העד עמדה בסתירה חזיתית גם לעדויות גורמים בכירים בחקירות מרחב נתב"ג- החוקרת הבכירה סופי הוד וקצינת החקירות רוני שדה. למותר לציין, שעדויות שתי אלה, עמדו בהלימה ובהתאמה מלאות לכתבי האישום האובייקטיביים הקיימים.

100. להשלמת התמונה יצוין שכפי שהעידה רוני שדה, היא פעלה, ואכן הביאה, לסיום תפקידו של העד כחוקר תחתינה במרחב נתב"ג, בשנת 2019.

נתון זה, שאינו שנוי במחלוקת, מלמד על כך שבזמן אמת, סברה הממונה על העד, שתפקודו לקוי עד כדי כך, שאין אלא להעבירו מתפקידו. זאת באופן שמתיישב היטב עם חוסר הבנה, בקיאות ושליטה של העד (ויתכן אף חוסר אובייקטיביות) ביחס לפעילות מרחב נתב"ג בכלל, וגבי שדה בפרט, בתקופה הרלוונטית שקדמה לסיום תפקידו, עליה העיד העד בעדותו.

מענה הממונה על העמדת מידע לציבור במשרד המשפטים לפניית ב"כ הנאשמים לסנגוריה הציבורית לפי חוק חופש מידע- 2/נ

101. מסמך זה שהוגש במהלך שמיעת הראיות על ידי ההגנה, למעשה כבר הועמד קודם בפני בית המשפט הנכבד על ידי המאשימה, בשלבי ההליכים המקדמיים, בטרם שמיעת הראיות.

מסמך אובייקטיבי זה תומך במובהק בהעדר כל חשד לאכיפה בררנית, וכך גם קבע בית המשפט הנכבד בעניינו בהחלטתו הנ"ל מיום 22.6.21:

"נקודת המוצא בהליך הפלילי, היא כי מקום בו קיימות ראיות מספיקות להוכחת עבירה, יש עניין לציבור באכיפתה וניתן להוסיפה לעובדות כתב האישום. זאת ועוד, ראיה להחמרת מדיניות האכיפה, הועברה לנאשמים במסגרת תשובת הממונה על חופש המידע במשרד המשפטים מיום 26/2/20 והוצגה להם פרפרזה של התרשומות הפנימיות האמורות הקיימות ברשות המאשימה".

102. אכן, במסמך זה נמסר במפורש, על בסיס תרשומות פנימיות (מיילים) שנוצרו בזמן אמת קודם לתיקנו וללא כל קשר אליו, שבתחילת שנת 2018, החל תהליך החמרת מדינית האכיפה בתחום הפלילי הרלוונטי, כך שחשודים בתחום זה יוזהרו, ייחקרו ויואשמו גם בעבירת קבלת דבר במרמה/סיוע לעבירה זו, במקרים המתאימים בהם יסודות עבירה זו מתגבשים לכאורה- משמע, בהם הוצג מצג כוזב של מרמה, באמצעותו התקבל דבר המעבר האסור.

זאת כאשר כזכור, מעבר אסור כאמור, לעתים מתבצע ל"קבלת" עצם המעבר, ולעתים מתבצע ל"קבלת" שיבוש תיעוד המעבר, כבענייננו.

בחודש מאי 2018, לאחר שיח פנימי שהתקיים בנושא בין התביעה המשטרתית לבין גורמים מקרב המאשימה לרבות פרקליטת המחוז, אישרה המאשימה את החמרת המדיניות המוצעת האמורה.

כזכור, מעיון בכתבי האישום הרבים השונים שהוצגו בפני בית המשפט בהליכים המקדמיים, עולה שהחמרת מדיניות זו, יושמה באופן קבוע ויציב, החל מחודש יולי 2018.

103. **כאן המקום להזכיר את נסיבות המקרה דנן, שאירע כחצי שנה לאחר ההחלטה להחמיר את המדיניות:** מעבר פלילי מודע, חוזר, עם תכלית ברורה בדמות שיבוש הרישום, תוך שימוש בתחכום ומצג כוזב (מרמה), ובאופן פוזיטיבי.

לפיכך כתב האישום בתיק זה כולל גם עבירת קבלת דבר במרמה.

104. מכאן שלא ברור על שום מה הוגש מסמך זה על ידי ב"כ הנאשמים כמוצג מטעמם בנושא זה.

מקטע מדו"ח מבקר המדינה-נ/3

105. הנתונים המוצגים במקטע דו"ח מבקר המדינה שהגישה ההגנה, מוצגים באופן כותרתי וכללי מאוד, ואין בהם כל פירוט באשר לפרטי כל מקרה, מעשי החשודים בו, ועילות סגירה בתיקים שנסגרו.

מטבע הדברים, לתיקים שנסגרו בעילת חוסר ראיות, אין כל נפקות לסוגיה בה עסקינן.

לפיכך, לא ניתן לקבוע כל ממצא רלוונטי, או להסיק כל מסקנה רלוונטית, אודות מדיניות האכיפה, מהנתונים המוצגים במקטע דו"ח זה.

106. לצד זאת, כן ניתן לאתר במקטע הדו"ח המדובר תובנות כלליות רלוונטיות, התומכות בעמדה המאשימה דווקא:

ראשית, דו"ח זה משקף היטב את העלייה בהיקף וכמות התיקים החל משנת 2017 עד 2019, את העלייה בכמות החקירות, ואת העלייה בכמות כתבי האישום.

שנית, דו"ח זה מפנה בעצמו לשינוי והחמרת המדיניות שגובשו בתחום זה, בזו הלשון:

"בעקבות תופעה פלילית שהלכה והתרחבה של גורמים עברייניים המסייעים להברחה של נתינים זרים לישראל, נדרשה המשטרה לשנות מדיניות אכיפה".

דברים אלה מתיישבים היטב עם הצהרותיה החוזרות של המאשימה בנוגע לשינוי המדיניות האמור, עם מכלול כתבי האישום האובייקטיביים שהוצגו בפני בית המשפט הנכבד בהליכים המקדמיים בהם ניתן לזהות את השינוי האמור, ובמסמך נ/2 הנ"ל בו אף מפורטים המועדים והגורמים הרלוונטיים הקשורים לשינוי האמור.

אכן, החמרת המדיניות האמורה במסגרתה נקבע שיש מקום לייחס גם עבירת קבלת דבר במרמה במקרים המתאימים, אכן נולדה על רקע ריבוי עבירות מעבר שעניינן כניסה שלא כחוק על ידי זרים, בסיוע ישראלים, שהם כזכור אלה נגדם מבוצעת האכיפה בתחום זה (זרים שעברו עבירות כאמור מורחקים, ככלל, מן הארץ).

ואולם, במסגרת הפרורגטיבה הנתונה לתביעה, יישום החמרה מעולם לא סויג רק למקרים אלה אלא הוחל על כלל המקרים של עבירות מעבר.

זאת, כאשר מדובר בהחמרה שטיבה המשפטי "אדיש" לשאלה מיהו ומהו הסטטוס של מבצע המעבר האסור, שהרי התקיימות יסודות עבירת קבלת דבר במרמה, אינה תלויה בכל צורה בזהות או סטטוס מבצע המעבר האסור, אלא אך בהצגת מצג כוזב, באמצעות

מתבצע ומתקבל המעבר האסור- בין אם בוצע ל"קבלת" עצם המעבר, ובין אם בוצע ל"קבלת" שיבוש/מניעת תיעוד המעבר.

בקשה למתן צו מסמכים לתיקי שני ההליכים המשפטיים בין הנאשמים לחני נוח- 15/נ

107. כזכור, במסגרת הודעותיהם/חקירותיהם במשטרה, הנאשם מסר שהמעשים שביצעו הוא והנאשמת קשורים "להליך הגירושים" ש"מתנהל" ו"תלוי ועומד" נגדו; והנאשמת מסרה שהמעשה האמור קשור בין היתר לתביעה אזרחית שמתנהלת נגדה.

בנסיבות אלה התבקש בשלב החקירה צו לקבלת תיקי הליכים משפטיים אלה, לעיון מצומצם בהם, לבירור אובייקטיבי של אופן ומידת הרלוונטיות של ההליכים המשפטיים, לקולא (תמיכה בגרסה שמסרו הנאשמים בחקירותיהם) או לחומרא (אפשרות לשיבוש הליכי משפט), לעבירות שבוצעו לכאורה.

משנדחתה בקשה זו, לא הועמקה החקירה בכיוון ממוקד זה הנוגע להליכים המשפטיים, ובכלל זאת, אף לא מצאה המאשימה לנכון לבקש לגבות במסגרת החקירה הודעה מחני נוח.

בהתאם לכך, כאמור, הוגדרו הרקע והמניע למעשי הנאשמים כהשגת תועלת כלשהי ב"סכסוך הגירושים" באופן הרחב הנ"ל, ולא דווקא בהליכים המשפטיים הכלולים בו.

108. כך או כך, לא ברור איזה נפקות משפטית מבקשת ההגנה לייחס לבקשה זו, שנדחתה ולא קרה עמה דבר, ביחס לטענת האכיפה הבררנית, או בכל הקשר משפטי אחר.

הגנה מן הצדק- שיקולים זרים בהעמדה לדין

109. במסגרת החלטתו הנ"ל מיום 22.6.21, דחה בית המשפט הנכבד את טענה זו.

110. **במסגרת החלטתו זו קבע בית המשפט הנכבד את הדברים הבאים:**

"ההחלטה להורות על הגשת כתב אישום כנגד הנאשמים, ובפרט הנאשם 1, לא הייתה רק בשל מעמדו הציבורי של הנאשם. לו היה זה השיקול היחיד בלתו אין, יכול היה שהייתה מתעוררת תחושת אי נוחות באשר לנסיבות הגשת כתב אישום.

אלא, שכפי הצהרת המאשימה, שיקולים אלה, אף אם באו בחשבון במסגרת שיקוליה, לא היו שיקולים מכריעים בהחלטתה.

לטענת המאשימה, בידיה די ראיות כדי להוכיח מעבר לכל ספק סביר, כי הנאשמים ביצעו את העבירה המיוחסת להם בכתב האישום, בכך, עברה המאשימה את המסוכה הראשונה,

שעניינה בחינת התנאי הראשון להגשת כתב אישום. שנית, סבורה המאשימה, בין היתר בשל מעמדו הציבורי, כי בקיום המשפט עניין לציבור.

לא מצאתי כי השיקולים אותם בחנה המאשימה נשקלו ממניעים זרים או במזיד ויש בהם משום תוצאה מפלה שיש בה כדי להורות על ביטול כתב האישום.

אינני מקבלת את טענת הנאשמים שלפיה העובדה כי העבירות שבוצעו, לכאורה, על ידי הנאשמים, אינן קשורות למעמדו הציבורי של נאשם 1, יש בהם כדי למוטט את השיקול השני שעל המאשימה לשקול בבואה להכריע האם יש להורות על הגשת כתב אישום כנגד הנאשמים.

האינטרס הציבורי הינו אחד מהשיקולים אותם מחויבת המאשימה לשקול בבואה להחליט האם להורות על הגשת כתב אישום...

מצאתי לדחות את טענות הנאשמים ועתירותיהם...

שתי הבקשות על כל רכיביהן נדחות".

בהקשר ובתמיכה להחלטה זו של בית המשפט הנכבד, ר' גם בג"צ 3425/94 גנור.

111. **בדברים אלה לא חל כל שינוי של ממש במהלך שמיעת הראיות, והמעט בשמיעת הראיות שניתן לקשור, ולו בעקיפין, מחזק ומהדק עד תום את הצורך לדחות סופית טענה חוזרת זו:**

112. גם שוטר הסיור דניאל אפשטיין, גם החוקרת האחראית סופי הוד, וגם קצינת החקירות רוני שדה, מסרו בעדויותיהם שבשלבים ראשונים של טיפולם הרגיל והמקובל במקרה, בכלל לא ממש ידעו מי הוא החשוד שעומד בפניהם.

ועדיין, הנאשמים (ביניהם הנאשם) עוכבו, הובאו לחקירה, והוחשדו ונחקרו הן בעבירת כניסה ויציאה שלא כחוק והן בעבירת בקבלת דבר במרמה.

113. בשולי דברים אלה יוער שב"כ הנאשמים נמנעו מלשאול את העד דניאל אפשטיין כל שאלה שהיא, אודות טיב היחס שנתן לנאשם במסגרת עיכובו. מכאן שאין מקום לקבל כל טענה שהעלה הנאשם בנושא זה בחקירתו במשטרה ובעדותו במשפט.

8. התייחסות לשתי טענות נוספות מסוג כללי זה שהציפה והעלתה

ההגנה לראשונה במהלך שמיעת הראיות

עיכוב שלא כדין

114. לטענת ב"כ הנאשמים, משך הזמן הל מעיכובם הראשוני בביקורת הגבולות, ועד חקירתם במשטרה, חרג ממשך זמן העיכוב המירבי הקבוע בחוק.

115. לפי תעודת עובד הציבור הרלוונטית מאת העדה אורנית עיני, בעת חזרת הנאשמים לארץ, הנאשם התייצב והזדהה בפני הבקר הממוכן בשעה 07:04, והנאשמת והנאשם עברו במשותף בשערי המעבר באמצעות הגייט פאס של הנאשם בשעה 07:06.

מכאן שזוהי גם שעת המגע הראשוני בין הנאשמים לבין בקרית הגבול אנהיט ורדניאן, שלאחר תשאול ובירור ראשוניים, העבירה את הנאשמים לטיפול אחראי משמרת/ראש משמרת.

לפיכך, ניתן לראות בשעה זו את שעת תחילת העיכוב שעוכבו הנאשמים בידי מערך ביקורת הגבולות.

116. לפי דו"חות העיכוב מאת דניאל אפשטיין, העיכוב המשטרתי הרשמי בוצע לכאורה בשעה 08:30;

אך לפי דו"ח הפעולה מאת דניאל אפשטיין, הוא רק הגיע למקום בשעה 08:48 ואם אכן כך הרי שהעיכוב היה מאוחר יותר משעה זו.

עם זאת, ניתן להניח לצורך העניין, לטובת הנאשמים, שהעיכוב אכן בוצע בשעה 08:30.

117. חקירתה הראשונה של הנאשמת הייתה בשעה 10:14, קצת מעל 3 שעות מתחילת העיכוב הראשוני בידי ביקורת הגבולות, וכשעה ו- 45 דקות מתחילת העיכוב המשטרתי הרשמי.

חקירתו הראשונה של הנאשם הייתה בשעה 11:46, כארבע שעות ו- 15 דקות מתחילת העיכוב הראשוני בידי ביקורת הגבולות, וכ- 3 שעות ו- 15 דקות מתחילת העיכוב המשטרתי הרשמי.

118. לפי סעיף 73(ב) לחוק המעצרים, ככלל, לא יעוכב חשוד לפרק זמן העולה על 3 שעות.

בעניינו, שני גופים שונים ביצעו עיכוב של הנאשמים. הראשון (ביקורת הגבולות) לצורך הגעת המשטרה, והשני (המשטרה) לצורך הבאת הנאשמים לחקירתם.

בנסיבות אלה, נשאלת השאלה הפרשנית האם משך העיכוב המירבי הקבוע בסעיף הנ"ל מוקצה לכל אחד מהגופים בנפרד (יחד- 6 שעות עיכוב), או שמא לשני הגופים יחד (יחד- 3 שעות עיכוב).

119. לטעם המאשימה, אין צורך לקבוע מסמרות בעניין זה, שכן במקרה שבפנינו, אין לדבר נפקות משפטית מעשית:

מדובר במקרה בו נדרשה העברה בין שני גופים מעכבים. מטבע הדברים, במצב כזה, לקח לביקורת הגבולות זמן מה לערוך בירור ראשוני ולאחריו לקרוא למשטרה, ולקח למשטרה זמן מה להגיע למקום, לעכב את החשודים ולהביא למרחב לחקירה.

לאחר הגעת החשודים למרחב, מטבע הדברים, נדרש זמן לחוקרת האחראית להתעדכן בפרטי האירוע, להשיג את תיעוד מצלמות האבטחה, לצפות בו ולהכירו, לגבות הודעה מרחיבה מהבקרית, ולהיערך לחקירות החשודים.

לאחר כל זאת, היה על אותה חוקרת אחראית, לחקור את שני החשודים בנפרד, זה אחר זה. לפיכך מטבע הדברים חקירת החשוד השני (במקרה זה: הנאשם) התעכבה מעט.

אם כן, החל מעיכובם הראשוני של החשודים, ועד תחילת חקירותיהם באזהרה (כל חשוד ועניינו), נדרשה מלאכה רבה, וזו אכן נעשתה בסבירות, ביעילות ואף בזריזות יחסית.

בנסיבות אלה, גם אם נניח שהיו לשני הגופים גם יחד פרק זמן נוקשה של 3 שעות בלבד, והייתה לבסוף חריגה קצרה ממנו, מדובר בפגם קל בלבד, שנבע מכלל האילוצים המקצועיים הנ"ל.

פגם מעין זה אינו מתקרב לכדי סוג הפגם המשמעותי, החריג והנדיר הדרוש במסגרת השלב השני במבחן התלת שלבי הנהוג בדוקטרינת ההגנה מן הצדק (ר' למשל ע"פ 4855/02 בורוביץ, ע"פ 371/06 פלוני).

על כן, פגם קל זה, אם התקיים, אינו מצדיק מתן כל סעד לנאשמים.

הצורך באישור חקירה משטרתי פנימי מכוח נוהל אח"מ "חקירת אישי ציבור

בכירים" – נ/1

120. לטענת ב"כ הנאשמים, לפי נוהל אח"מ מספר 300.16.193 "חקירת אישי ציבור בכירים", נדרש אישור משטרתי פנימי לצורך חקירת החשוד, הנכנס לגישתם להגדרת "אישיות ציבורית בכירה" בנוהל זה.

121. לפי עדותה של רוני שדה, למיטב זכרונה, אכן קיבלה אישור כאמור, מראש ענף החקירות במחוז מרכז, רועי ולדמן (העדה לא זכרה לומר אם גורם בכיר חזר אליה עם האישור לאחר שפנה לגורמים אחרים בכירים ממנו, או שנתן את האישור מיד בעצמו).

122. כך או כך, מדובר בסך הכל בסדרי עבודה ארגוניים פנימיים של המשטרה.

9. סיכום

לאור כל האמור לעיל, הוכיחה המאשימה מעבר לכל ספק סביר את כל העובדות והעבירות המיוחסות בכתב האישום.

במקביל, לא עלה בידי ההגנה לבסס ולהקים אף אחת מהטענות המקדמיות אותן העלתה, אלא עלה שיש לדחותן כולן.

על כן, יש להרשיע את הנאשמים בכל המיוחס להם בכתב האישום.

לסיום רואה המאשימה לנכון להעיר הערה קצרה בנוגע להליך הגישור שהתקיים בתיק זה.

כידוע, על הצדדים במשפט פלילי, להימנע מלהתייחס בפני המותב הדין בתיק העיקרי, לתוכנו של הליך גישור אם התקיים.

הנאשם לא נהג באופן זה, והתייחס במסגרת עדותו להצעת גישור שהועלתה בתיק זה.

זאת ועוד: בעשותו כן, הציג הנאשם את הצעת הגישור באופן חלקי ומקל מזו שהוצעה בפועל.

בנסיבות אלה, תבקש המאשימה מבית המשפט הנכבד להתעלם מהתייחסות הנאשם להליך הגישור במסגרת עדותו.

אך כיוון שהנאשם הוא שבחר להעלות את הדברים, תציין המאשימה באופן כללי ובהירות הראויה, שהחלטתה שלא להיעתר להצעת הגישור שהוצעה, נבעה מגישתה שהוצגה בהרחבה במסגרת סיכומים אלה, לפיה אין בתיק זה כל קושי ראייתי או משפטי שהם, להוכחת מלוא כתב האישום כפי שהוא;

ולפיה בנסיבות אלה, שינויים והקלות בסעיפי האישום, בהעדר כל קושי קונקרטי כאמור להצדיקם, הם בעלי פוטנציאל רב להשלכות רוחב שליליות על מלאכת האכיפה הכללית בתחום פלילי זה.

רועי רייס, עו"ד

סגן בכיר א' בפרקליטות מחוז מרכז (פלילי)

פמ"מ 6625/18

פלי"א 436339/18 (אח"מ נתב"ג)

X נספח

רשומות

קובץ התקנות

5 בדצמבר 2017

7891

י"ז בכסלו התשע"ח

עמוד

תקנות לקידום הבנייה במתחמים מועדפים לדירור (הגשת בקשה בקרקע מרובת בעלים). התשע"ח-2017...	264
תקנות הכניסה לישראל (תיקון). התשע"ח-2017	265
כללי המים (קביעת הנאים ברישיון) (תיקון). התשע"ח-2017	266
כללי מדידת מים (מדי-מים) (תיקון). התשע"ח-2017	284
כללי מדידת מים (מדי-מים) (הוראת שעה). התשע"ז-2017 (תיקון). התשע"ח-2017	290

5. מזכיר הצוות המייעץ רשאי לדרוש ממגיש הבקשה בתוך 30 ימים ממועד הגשתה, השלמת מסמכים מסמכים נוספים או כל מידע או מסמך אחר שלפי הנחיית הצוות המייעץ נדרש לשם דיון בבקשה.
6. הצוות המייעץ ידון בבקשה בתוך 45 ימים ממועד הגשתה, או בתוך 30 ימים ממועד דיון בבקשה המצאת המסמכים הנוספים ככל שנדרשו לפי תקנה 5; יושב ראש הצוות המייעץ רשאי להאריך את המועדים אם מצא כי הדבר נדרש לצורך השלמת מידע הנוגע לבקשה.
7. (א) בתום הדיון כאמור בתקנה 6, יחליט הצוות המייעץ אם לקבל את הבקשה ולהמליץ לממשלה על הכרות הקרקע כמתחם מועדף לדיור, או לדחותה, ורשאי הוא להתנות תנאים לקבלת הבקשה ולמתן המלצה כאמור ובלבד שאם לא יקוימו התנאים בתוך 60 ימים יראו את הבקשה כבקשה שנדחתה; יושב ראש הצוות המייעץ רשאי להאריך את המועד לתקופה נוספת שיקבע, אם מצא כי קיימת הצדקה לכך.
- (ב) החלטה כאמור בתקנת משנה (א) תישלח למגיש הבקשה בתוך חמישה ימים מיום קבלתה.
8. (א) המספר המרבי של מתחמים שלגביהם רשאי הצוות המייעץ להמליץ על הכרותם כמתחמים מועדפים לדיור, לא יעלה על 25 בכל שנה.
- (ב) הצוות המייעץ יעביר את המלצותיו לממשלה או לוועדת השרים שמונתה לכך כאמור בסעיף 3(ג) לחוק, במהלך השליש הראשון, השליש השני והשליש השלישי של כל שנה, בשים לב, בין השאר, להיקף ומספר התכניות הנדונות בוועדה ויכולתה לדון בתכניות נוספות בקרקע מרובת בעלים, באותה עת.

ב' בחשוון התשע"ח (22 באוקטובר 2017)
(חמ 5536-3)

משה כחלון
שר האוצר

תקנות הכניסה לישראל (תיקון), התשע"ח-2017

בתוקף סמכותי לפי סעיף 14(א) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות הכניסה לישראל, התשל"ד-1974, בפתח, אחרי "לחוק הכניסה לישראל, תיקון הפתח התשי"ב-1952" יבוא "(להלן - החוק)".
2. אחרי תקנה 16 יבוא:

"זיהוי ממוכן בתחנת הגבול
16. מי שבא לגבול ישראל, זוהה כאמצעים ממוכנים בהתאם לנהלים שאישר ראש רשות האוכלוסין וההגירה וקיבל אישור ביקורת גבולות לכניסה או יציאה, יראו אותו כמי שהתייצב בפני קצין ביקורת הגבולות לפי סעיף 7 לחוק."

י"א בכסלו התשע"ח (29 בנובמבר 2017)
(חמ 600-3-ת.1)

אריה מכלוף דרעי
שר הפנים

¹ ס"ח התשי"ב, עמ' 354.
² ק"ת התשל"ד, עמ' 1517; התשע"ח, עמ' 186.

דברי הסבר

תקנות הכניסה לישראל (תיקון), התשע"ז – 2016

כמו בכל תחומי השלטון ומרקם החיים במדינה מודרנית, מערכת ביקורת הגבולות צריכה להתפתח ולתת מענה לצרכים השונים תוך שימוש באמצעים טכנולוגיים והתאמתם לתהליכים שעליהם היא מופקדת.

תהליכי בקרה משתכללים ומתפתחים תוך שימוש הולך ונרחב באמצעים העומדים בחזית הטכנולוגיה ושימוש מושכל בהם מביא לייעול תהליכים, שיפור שירות וצמצום זמני המתנה. נוכח האמור, מערכת ביקורת הגבולות נעזרת באמצעים ממוכנים לצורך זיהוי העוברים בגבול, שימוש שילך ויגבר עם הזמן, כאשר לתהליכים השונים שותפים גורמי הביטחון הרלוונטיים, עמם מתקיים תיאום ושיתוף פעולה באופן תמידי.

מתוקף סמכותו של שר הפנים בסעיף 14(א) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב – 1952 (להלן – החוק) לקבוע תקנות בכל הנוגע לביצוע החוק, מוצע להוסיף לתקנות הכניסה לישראל, התשל"ד – 1974 את תקנה 16א שבה ייקבע כי זיהוי העוברים בתחנת הגבול באמצעים ממוכנים, כמוהו כהתייצבות בפני קצין ביקורת גבולות לעניין סעיף 7 לחוק. יודגש, כי השימוש באמצעים הממוכנים אינו עומד לבדו ותהליכי הזיהוי מתבצעים תוך בקרה מתמדת ופיקוח אנושי המתחייבים מאופייה של המערכת כמערכת תומכת שיקול דעת וקבלת החלטות בזמן אמת.

גורמי הפיתוח והטכנולוגיה, בליווי מתמיד של הגורמים המבצעיים דואגים לפתח את האמצעים הממוכנים באופן כזה שהמערכת יודעת לזהות בעיות מכל מגוון האפשרויות ועם

כל בעיה יופנה העובר לטיפול בפני בקר גבול להשלמת הליך זיהוי רישום וטיפול באופן מיטבי. בעלי תפקידים שונים בדרגות שונות נמצאים בשטח מעברי הגבול וימשיכו כל העת לעקוב, לפקח ולנהל את תהליכי הזיהוי, הרישום והבקרה תוך התערבות בכל תהליך שנדרש כאשר המערכת הממוכנת מתריעה כי נדרש מענה אנושי.

אין בתקנה 16א כדי לקבוע סמכויות חדשות שאינן נתונות בחוק, כך למשל סמכויות לנטילת אמצעים ביומטריים לצורך זיהוי אנשים בעלי תיעוד חכם הוסדרו בחוק הכללת אמצעי זיהוי ביומטריים ונתוני זיהוי ביומטריים במסמכי זיהוי ובמאגר מידע, התש"ע – 2009 .

מטרתה של תקנה 16א לקבוע, בהתאם לסמכות שר הפנים לקבוע תקנות לעניין ביצוע החוק, כי אופן ביצוע תהליכי ביקורת הגבולות יכול שיהיו באמצעים ממוכנים תוך צמצום מעורבות אנושית ככל הניתן, בהתחשב בצרכים המבצעיים, לצורך שיפור השירות וייעול התהליכים.

מוצע לפיכך לקבוע, כי מי שבא לגבול, זוהה באמצעים ממוכנים בהתאם לנהלים שאישר ראש רשות האוכלוסין וההגירה וקיבל אישור ביקורת גבולות לכניסה או יציאה, יראו אותו כמי שהתייצב בפני קצין ביקורת הגבולות לפי סעיף 7 לחוק.

נספח ב

מעבר לנדרש: פירוט הראיות והאינדיקציות לתועלת משפטית

1. הודאת הנאשם בחקירתו בפני החוקרת סופי הוד- "הליך", "מתנהל" "תלוי ועומד"
(ת/17):

"אני נמצא בהליך גירושין קשה....

זה גרם לי נזק מאוד גדול בהליך הגירושין שעדיין תלוי ועומד...

נעשה בהם שימוש כנגדי בהליך הגירושין...

נעשה בהם שימוש זדוני לרעה במסגרת הליך הגירושין שמתנהל נגדי..."

2. אמרת הנאשם במהלך חקירתו בפני קצינת החקירות רוני שדה- "חייל משוחרר" (עדות)
של עדת ההגנה רוני שדה):

"שאלתי את אפי למה, פשוט ככה, למה? הוא אמר לי שכל הנתונים של מעברי הגבול זולגים החוצה ואשתו רוצה לשים עליו את היד והיא רוצה לעשות אותו "חייל משוחרר". הוא סיפר את זה בחקירה והפסיק להכחיש באותה נקודה....

שהוא נמצא בהליך גירושין ושהדברים שרשומים במעברי הגבול דולפים החוצה, ואשתו הצליחה לשים עליהם את היד וכמו שאמרתי שהיא רוצה להחזיר אותו למצב שהוא "חייל משוחרר". כלומר הבנתי מה זה, הבנתי שזה מצב מרושש כמו שהוא יצא מהצבא".

3. הודאת הנאשמת בחקירתה באזהרה בפני החוקרת סופי הוד (ת/18):

"תובעים אותי בכל פן אפשרי..."

4. תזמון המעשים זמן קצר מאוד לאחר פתיחת שני ההליכים המשפטיים (עדות)
הנאשמים במשפט, נ/11, ת/11, ת/12, ת/20, ת/21):

הליך הגירושין בין הנאשם לבין חני נוח נפתח בסוף אוגוסט 2018 (ר' עדות הנאשם עמ' 117 ש' 13).

הליך התביעה האזרחית בין חני נוח לבין הנאשמת נפתח באמצע ספטמבר 2018, ימים ספורים לפני נסיעת הנאשמים לתאילנד (ר' עדות הנאשם עמ' 117 ש' 24; נ/2 בו מספר ההליך- 12349-09-18; עדות הנאשמת עמ' 169 ש' 7-8).

בנסיעות משותפות קודמות מינואר ויוני 2018, הנאשמים עברו כחוק ולא פעלו להסתיר נסיעתם המשותפת/לשבש רישומה (ר' ת/11, ת/12, ת/20, ת/21).

לפיכך, רק לאחר פתיחת שני ההליכים המשפטיים, בתכוף לה, פעלו הנאשמים לראשונה לשבש את רישום נסיעתם המשותפת.

5. השכל הישר והגיונם של דברים (עדויות הנאשמים במשפט):

לא עלה בידי הנאשמים, בייחוד בחקירותיהם הנגדיות, להציג הגיון ברור לשיבוש תיעוד נסיעתם המשותפת, אם לא כתועלת משפטית כלשהי באיזה מהליכים המשפטיים.

הנאשמים טענו שניהם בעדויותיהם שחני נוח חשדה או ידעה על הקשר הזוגי ביניהם, על נסיעות משותפות קודמות לחו"ל, ואף על הנסיעה המתוכננת לתאילנד.

אם אכן כך, ההיגיון המרכזי שיכול להיוותר למהלך שיבוש הרישום בכל זאת, הוא למנוע מחני נוח הוכחה/ראיה/תיעוד אובייקטיביים ורשמיים לנסיעה משותפת נוספת זו.

כידוע, חשד/ידיעת אדם אודות פרט מסוים, שונה מאפשרותו להוכיח את הפרט האמור.

6. הימנעות מהבאת ראיות הגנה בנושא זה:

ההגנה לא הביאה ולא הגישה מסמכים כלשהם, ולו באופן סלקטיבי, מאף אחד מההליכים המשפטיים הללו כדי לשלול כל קשר בין מעשי הנאשמים להליכים המשפטיים. זאת אף שלהגנה גישה קלה ונוחה להגשת מסמכים אלה.

ב"כ הנאשמים נמנעו מלהגיש באמצעות ובמעמד עדויות הנאשמים, כל מסמך שהוא מאף אחד משני ההליכים- פרוטוקול, החלטה, פסק דין- בהם יהיה ללמד שלא היה כל קשר משפטי אפשרי בין נסיעות משותפת של הנאשמים לחו"ל, להליכים אלה.

ההגנה נמנעה מלעשות כן, על אף שבית המשפט הנכבד, בהחלטתו מיום 21.11.21, בה דחה את בקשת ההגנה להעיד שני עורכי דין מתחום דיני המשפחה, קבע במפורש את הדברים הבאים:

"נפקות או העדר נפקות, אם ימצאו לנכון להביא בקשר הספציפי בהליך הגירושין הספציפי, ניתן להביא אם נמצאים מסמכים כאלה, מתיק בית המשפט לענייני משפחה".

ההגנה נמנעה מלעשות כן, על אף שגם ב"כ המאשימה הזכיר והציע לנאשם לעשות כן, במסגרת חקירתו הנגדית של הנאשם מאותו היום (ר' עמ' 134 ש' 19-22).

כידוע, הימנעות ההגנה מהבאת עדי/ראיות הגנה כה מתבקשים כביכול, מחזקת את ראיות התביעה, ומחלישה את ראיות ההגנה, בהיבט הרלוונטי (ר' למשל ע"פ 84-677 דוד, ע"פ 16-6101 עווד, ע"פ 10-1643 פלוני).

חלף כל זאת, הסתפקו ב"כ הנאשמים בהגשת מסמך של עמוד בודד שעניינו "אימות הסכם ממון שנכרת לפני הנישואין" בין הנאשם לבין חני נוח ביום 10.12.08.

זאת מבלי לצרף כל תוכן שהוא מתוך ההסכם עצמו וכלל נסיבות חתימתו, ולהראות באופן ברור, שהסכם זה שולל באופן מפורש ומוחלט, בכל הקשר ורכיב אפשריים, כל אפשרות של שוני, דיפרנציאציה או פתח לפרשנות, בנוגע לזכויות שיגיעו לחני נוח במידה ותהיה פרידה.

בהקשר דברים אלה ר' למשל:

תיק (בית הדין הרבני האזורי טבריה) 871774/1 (ניתן ביום 7.3.13);

תה"ס (בית משפט לענייני משפחה בנצרת) (20-07-589- ניתן ביום 20.10.20);

תמ"ש (בית משפט לענייני משפחה בתל אביב) 27224/99 (ניתן ביום 6.7.03);

לפיכך לא ברור עד תום, ולא הוסבר עד תום, כיצד עצם קיומו של הסכם ממון- ללא כל אזכור של תוכנו- רלוונטי ותורם לטענות ההגנה בעניין.

יזכר: בשלב זה, מבחינת דיני ראיות וסדרי דין, ההגנה כבר לא תוכל פשוט לצרף לסיכומיה מקטעים נטענים כאלה או אחרים, משני ההליכים הנ"ל, או מהסכם הממון הנ"ל.

היא הייתה יכולה לעשות כן רק באמצעות מי מהנאשמים או עד הגנה רלוונטי אחר לעניין אם קיים כזה, אך כאמור נמנעה מכך.

תזכורת זו מסתברת כנחוצה נוכח האופן בו ההגנה צירפה על דעת עצמה מסמכים לתיק בית המשפט אך לאחרונה, בניגוד לדיני הראיות וסדרי הדין (ר' החלטת בית המשפט הנכבד מיום 3.3.22 בנוגע לבקשת ההגנה להוספת ראיות).

7. מהימנות ומשקל נמוכים כלליים שיש ליתן לעדויות הנאשמים:

הטענה לפיה לא הייתה אמורה להתקבל ממעשיהם כל תועלת משפטית, מועלית מפני הנאשמים בלבד, ללא כל תמיכה חיצונית.

מהסיבות השונות המוצגות בסיכומים, יש ליתן מהימנות ומשקל נמוכים לעדויות אלה.

8. פסיקה רבה לדוגמה מתחום דיני המשפחה אודות רלוונטיות נתוני מעברי גבול:

המלמדת על רלוונטיות אפשרית ברורה שיש לתדפיסי רישומי מעברי גבול, וליכולת מי מהצדדים להוכיח באמצעותם עניינים רלוונטיים שונים בהקשר לזוגיות חדשה, נסיעות משותפות במסגרתה, נסיעות בכלל, מצב כלכלי, במסגרת הליכים משפטיים כגון אלה שהתנהלו בין חני נוח לנאשמים.

ר' למשל:

תיק (בית הדין הרבני הגדול ירושלים) 1175940/1 (ניתן ביום 14.11.08);

תמש (בית משפט לענייני משפחה בתל אביב) 6571-08-12 (ניתן ביום 10.2.16);

תמש (בית משפט לענייני משפחה בתל אביב) 43344-06-11 (ניתן ביום 15.8.13);

תע (בית משפט לענייני משפחה בחיפה) 1230-07 (ניתן ביום 25.1.09);

תמש (בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון) 12740-04-10 (ניתן ביום 2.1.12);

תע (בית משפט לענייני משפחה באשדוד) 24910-11-18 (ניתן ביום 14.5.21);

תמש (בית משפט לענייני משפחה בתל אביב) 5134-05-12 (ניתן ביום 17.7.12);

תמש (בית משפט לענייני משפחה בתל אביב) 12220-08-12 (ניתן ביום 28.4.19);

תיק (בית משפט לענייני משפחה בנתניה) 1106418-6 (ניתן ביום 5.1.18);

תמש (בית משפט לענייני משפחה בירושלים) 55925-05-12 (ניתן ביום 31.1.17);

תיק (בית הדין הרבני האזורי נתניה) 288169-3 (ניתן ביום 20.10.10);

תמש (בית משפט לענייני משפחה בתל אביב) 17000-03 (ניתן ביום 5.5.03);

תיק (בית הדין הרבני האזורי בבאר שבע) 1129500-04 (ניתן ביום 23.5.19);

תיק (בית הדין הרבני האזורי בירושלים) 1224685-1 (ניתן ביום 1.7.20);

תיק (בית הדין הרבני האזורי בתל אביב) 947820-5 (ניתן ביום 6.4.16);

תיק (בית הדין הרבני האזורי בחיפה) 1126777-2 (ניתן ביום 20.6.17).

זאת בניגוד מוחלט לאמור באופן גורף באותם שני מכתבים קצרים, כותרתיים, וכלליים, מאת שני עורכי דין מתחום דיני משפחה מטעם ב"כ הנאשמים (ר' דברי ב"כ המאשימה מיום 21.11.21 עמ' 101 ש' 26, החלטת בית המשפט הנכבד מאותו היום עמ' 107 ס' ב).